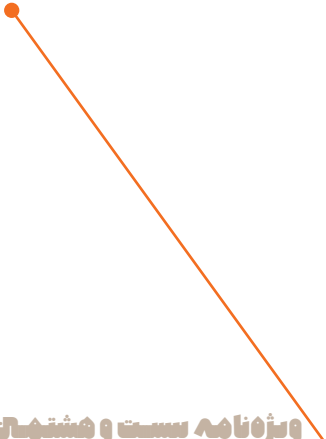

ویژه نامه بیست و هشتمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران

ناشر: موسسه توسعه هنرهای تجسمی معاصر

زیر نظر: هادی مظفری

سردبیر: سعید اسلامزاده

مدیر هنری و طراح پوستر: مجید کاشانی (استودیو دفتر)

مدیر اجرایی: سیدحسین محمدپور

تحریریه: مریم درویش، آزاده جعفریان، مریم سجده‌ای، محمد افسانه

صفحه‌آرایی بولتن: معراج قنبری (استودیو دفتر)

عکاس: معین باقری

مردادماه ۱۴۰۰

@tajasomi

www.yafestival.ir

سربانگ

گربه‌های بازیگوش موزه هنرهای معاصر
و جشنواره هنرهای تجسمی جوانان

سعید اسلامزاده

۳. تجربه سال گذشته در خانه هنرمندان ایران. دوره بیست و هفتم جشنواره. امسال خیلی به ما کمک کرد و می‌دانستیم که چه باید بکنیم و برای همین هم خیال‌مان راحت بود که مشکل خاصی پیش نمی‌آید و هم دل‌نگران بودیم که خب تا کی باید این جشنواره که ماهیتش دور هم جمع شدن است، دور از هم برگزار شود. به هر حال موزه هنرهای معاصر انتخاب خوبی بود تا استادان کارگاه هر یک در گالری‌های موزه بنشینند پشت لپ‌تاپ و با بچه‌های هنرمند ایران در خانه‌هایشان کار کنند تا حاصل کار داوری شود.

۴. بیست و هشتمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران هم در مرداد سال ۱۴۰۰ به صورت آنلاین در موزه هنرهای معاصر تهران با حضور ۱۰ استاد کارگاه در ۱۰ رشته هنری و ۱۴۷ هنرمند که از سراسر ایران بودند برگزار شد و تنها امیدی که باقی ماند برگزاری دوره بیست و نهم به شکل و سیاق گذشته و گردهم آمدن هنرمندان و استادان در یک شهر و دیار بود.

۵. گربه‌های بازیگوش حیاط مرکزی موزه، زیر سایه درخت‌ها در گوشه‌ای استراحت می‌کنند. راستی گربه‌ها می‌دانند که در یکی از بهترین جاهای تهران، زندگی می‌کنند؟

۱. امان از دست این گربه‌های بازیگوش و شیطون پارک لاله و موزه هنرهای معاصر. سفید و سیاه و کرم و قهوه‌ای. بعضیا لابه‌لای شمشادها می‌خُزن و بعضیا هم از لای نرده‌ها سرک می‌کشن ببین تو هم مشتری موزه هستی یا می‌خواهی تا سر فاطمی پیاده بری. تا به در ورودی موزه برسی چندتایی از اون شیطوناش میان به استقبال. اون گربه‌ی سیاه و لاغر رو دیدین که همونجا جلو نرده‌های در ورودی موزه، یه گوشه‌ای کُز می‌کنه و رفتن و اومدن آدم‌ها رو شکار می‌کنه. حتماً هم انتظار داره که تکه خوراکی‌ای براش پرتاب کنی و ایشون هم دلی از عزا دریاره. اما خب بالاخره باید بری داخل موزه.

۲. موزه هنرهای معاصر جای عجیب و غریبی است. اصلاً شگفت‌انگیز است. وقتی که آنجا کاری داری چیزی ته دلت می‌گوید که خیالت راحت باشد که کارت به سرانجام می‌رسد. اصلاً انگار می‌گویی که باز بیایی همه چیز درست می‌شود و هیچ اشتباهی در کار نیست. بعد از دو سال که این پاندمی لعنتی دست از سر جان و مال و فرهنگ و هنر برنداشته، باز هم رضایت دادیم به برگزاری آنلاین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران. هیچ‌کس دلش نمی‌خواست که اینطور بشود. اما خب چاره‌ای نبود.

گزیده‌ای از پیام‌های
سیدعباس صالحی
وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی
به ادوار جشنواره هنرهای تجسمی جوانان

بخشی از پیام وزیر

به بیست و هفتمین دوره جشنواره

۱۳۹۹

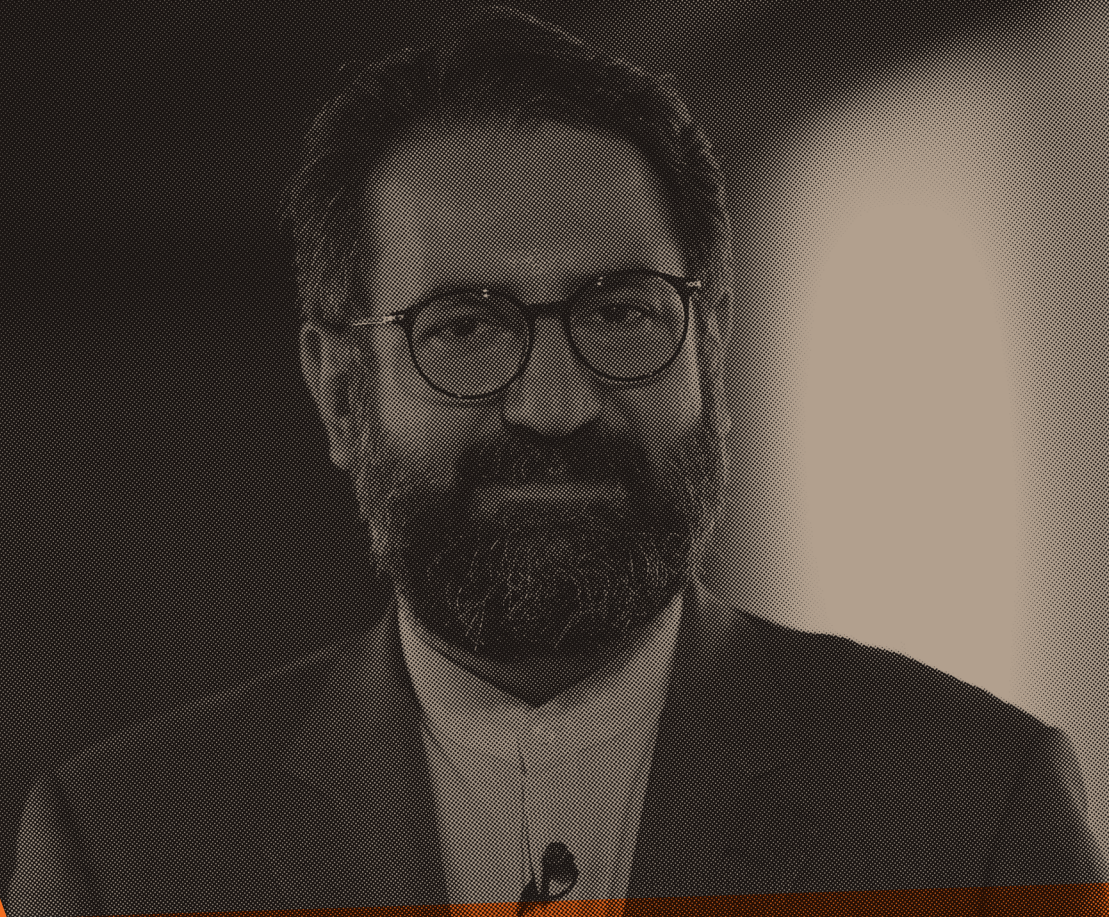
بخشی از پیام وزیر

به بیست و پنجمین دوره جشنواره

۱۳۹۷

جشنواره هنرهای تجسمی جوانان فرصتی است که دانش و مهارت جوانان در تعامل با استادان سنجش می‌شود و هنرمندان جوان سراسر کشور بر اساس تجربه‌های زیستی و آموزه‌های هنری خود استعدادهای خود را بروز می‌دهند. نسل جوان پرشور هنرهای تجسمی با شناخت و آگاهی دقیق و جامع از پیشینه فرهنگی و آگاهی از جریان هنر جهان در تحولات هنر امروز نقش فعالانه‌تری یافته است.

جشنواره هنرهای تجسمی جوانان، مجالی برای گرد هم آمدن هنرمندان جوان و پیشکسوت است که به کشف استعداد هنری نسل آینده ساز این هنر گران سنگ می‌انجامد. جوانانی جست‌وجوگر که با حضور فعال خود در این رویداد و در سایه تعامل با استادان پیشکسوت توانمندی‌های خود را بروز داده و از این رهگذر آثاری می‌آفرینند که در گنجینه هنرهای تجسمی ایران نمود روزگار امروز را ثبت و ضبط خواهد کرد. جشنواره هنرهای تجسمی جوانان در دوران پختگی و بهره‌گیری از تجربیات سالیان گذشته است و جای خوشوقتی است که هر سال به اهداف پیشین خود نزدیک‌تر شده است. اگرچه روزهای شیوع بیماری کرونا بر هنرمندان سخت گذشته است اما هنرمندانی بوده‌اند که با خلق اثر جریان فرهنگی را پیش برده‌اند و بارقه امید را در پیش همه دشواری‌ها روشن نگه داشته و التیام‌بخش آلام جامعه بوده‌اند.

پیام سیدمجتبی حسینی

معاون امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

به مناسبت گشایش بیست و هشتمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران

هو الجمیل

و به جای آنکه به برساختن اثری برای رقابت بپردازد جوانان را به همزیستی و همراهی برای چگونه بهتر دیدن و بهتر آفریدن اثر رهنمون می‌سازد. جشنواره‌ای که فرصت درخشان آشنایی جوانان با گروه همسالان، استادان نامدار و (در سال‌های بی‌کرونا با مناطق مختلف ایران بزرگ و سرافراز و زیبا را) به همراه داشت. مؤید آنچه آمد، همین جشنواره‌ی بیست و هشتم تواند بود، مسئولان و مدرسان چهارکارگاه هنری که امروز صاحب نام‌اند، در سال‌های دور، خود از جوانان شرکت‌کننده در این رویداد بودند. در دوره‌های اخیر به ابتکار دست‌اندرکاران، دستیار ویژه‌ی هر کارگاه، جوان برومند و نوخاسته‌ای است که در سال‌های گذشته و به فاصله‌ی زمانی اندک در این رویداد حاضر بوده و برگزیده شدند. جشنواره‌ی هنرهای تجسمی جوانان به ظرافت و ظرفیت ممتازش، خاطره‌ساز ایام شباب و شادابی است. تمام کسانی که به روزگار جوانی در این رویداد حضور یافتند، کشکولی از خاطرات شیرین و رفاقت‌های ماندگار دارند و امیدوارم شما نیز کام خاطرتان. بعدها و با مرور این روزها. شیرین شود و توفیق رفیق راهتان... فردا چشم انتظار شماست.

امروز یکی از هنرخانه‌های نامدار و شهیر ایران، موزه هنرهای معاصر تهران، به شوق و مهر، میزبان هنرمندان جوانی است که مهمان بیست و هشتمین دوره جشنواره‌ی هنرهای تجسمی جوانان‌اند.

در میان فهرست بلندبالای جشنواره‌های ریز و درشت هنری، جشنواره‌هایی که به حوزه‌ی جوانان ارتباط دارند متمایزند، فاصله‌ی جشنواره‌ی هنرهای تجسمی جوانان، جشنواره‌ای که در آستانه‌ی دهه‌ی چهارم فعالیت خود قرار دارد و سابقه‌ی تحسین‌انگیزش، مؤید تحقق هدف درخشانی که برای آن ایجاد شده، جشنواره‌ای که برخلاف بسیاری از جشنواره‌ها که مستوره‌ای از تولیدات قبلی عرصه را به معرض دید و داوری می‌گذارند، لحه و لعمه‌ای از فردای هنر را به چشم می‌کشاند، اگر این جلوه، نماد و نمود قوت در دستان هنرمندان جوان بود، می‌توان امیدوارانه به انتظار فردا نشست و اگر فتوری داشت باید به اهتمام اصلاح برخاست.

جشنواره‌ای که بیش از هر جشنواره‌ای به آموزه‌ی جدی توجه به «فرآیند» به جای تکیه و تاکید صرف بر «فرآورده» نظر دارد

پیام هادی مظفری

مدیرکل هنرهای تجسمی و رئیس شورای سیاستگذاری

برای بیست و هشتمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران

آثاری که به صورت آزاد یا موضوعاتی که مدرسان محترم برای خلق اثر به هنرجویان و شرکت کنندگان اعلام می کنند، یک موضوع هم در تمامی ده رشته هنری رقم خورد که برگرفته از آثار و زندگی نظامی گنجوی بود.

امیدوارم در سال های آتی این جشنواره با قوت و قدرت به مسیر خودش ادامه بدهد و شاهد جشن گرفتن صدسالگی این جشنواره باشیم و به عنوان یکی از رویدادهای جدی و مهم در کشور پایدار بماند.

بیست و هشتمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران، در این دوره نیز به ناچار و به دلیل استمرار شیوع بیماری کرونا، باید به صورت آنلاین و غیرحضوری برگزار می شد.

بنابراین گالری های موزه هنرهای معاصر مکانی مناسب بود تا استادان کارگاه از آنجا با هنرمندان جوان در سراسر کشور دیدار کنند و کارگاه ها را به سر و شکلی مدرن برگزار کنند.

جشنواره جوانان تجسمی دو ویژگی ممتاز دارد، یکی خون تازه ای است که به خاطر حضور جوانان همیشه در رگ های این جشنواره جریان پیدا می کند، و دوم تداوم و استمرار این جشنواره است. هم اکنون که دوره بیست و هشتمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان را برگزار می کنیم، تسلسل این جشنواره بسیار حائز اهمیت است.

تفاوتی که امسال در جشنواره هنرهای تجسمی جوان شاهد آنیم اضافه شدن عنوانی به نام **نظامی گنجوی** است، و در کنار

رضوان صادق‌زاده

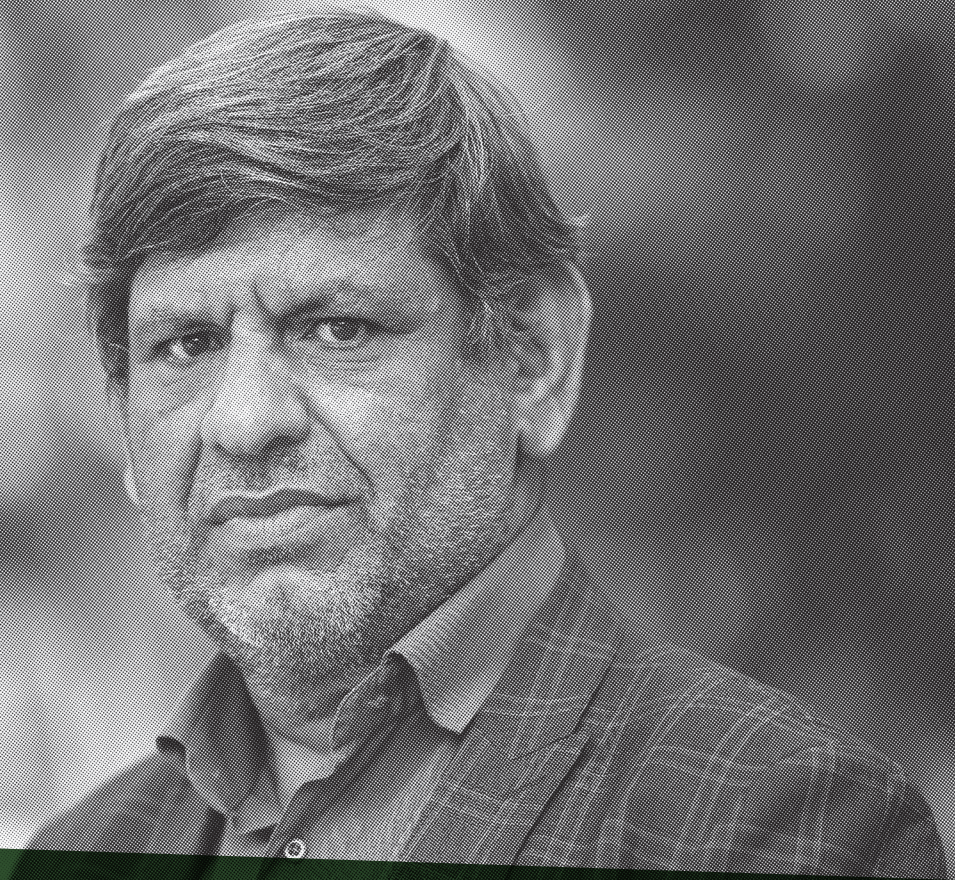
دبیر بیست‌وهشتمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان

سلام جوونا!

این شعر نظامی گنجوی بزرگه، که گاهی از گوهرفروش ممکنه سنگ بیرون بیاد، باید حواستون باشه که بهتون برخورد نکنه، باید جاخالی بدید. گاهی از دل یه سنگ ممکنه طلا به وجود بیاد، طلا بیرون بیاد، باید حواستون باشه بتونید تشخیص بدید. خیلی خوشحالم که امسال به جشنواره هنرهای تجسمی جوانان راه پیدا کردید، پارسال در این جشنواره به‌صورت غیرحضور و آنلاین از خانه هنرمندان همراهتون بودم و امسال در فضای موزه هنرهای معاصر. استادان تو فضای موزه هنرهای معاصر جمع میشن و شما کماکان امسال هم در خانه خود خواهید بود امیدوارم سال بعد شدت کرونا کم بشه و ما بتوانیم در تهران به‌صورت حضوری میزبان شما باشیم. هرجا هستید صحیح‌وسالم باشید، خیلی مراقب خودتون باشید، به امید دیدار شما.

جوونای شرکت‌کننده و راه‌یافته به بیست و هشتمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان. چقدر خوشحالم که زنده‌ام و امسال هم می‌تونم حضور شما رو تو جشنواره هنرهای تجسمی جوان تبریک بگم چقدر خوشحال‌کننده است که شما سرحال و تندرست هستید تا یک‌بار دیگه صدای منو بشنوید. چقدر من و شما ناراحتیم که تعدادی از دوستانمون و خدای‌نکرده از بستگانمون امسال در کنار ما نیستن

آسمان را ترازوی دوسر است
در یکی سنگ و در یکی گوهر است
گاه آید ز گوهری سنگی
گاه لعلی ز کهربا رنگی...

عبدالرحیم سیاهکارزاده

دبیر اجرایی بیست و هشتمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان

تهیه زیرساخت‌های فنی برای ایجاد اینترنت پر سرعت و ارتباط مناسب با هنرمندان در سراسر کشور از جمله کارهایی بود که به خوبی صورت گرفت.

تنها تفاوتی که در این دوره نسبت به ادوار گذشته داشتیم، انتخاب آنلاین هنرمندان برای حضور در کارگاه‌های جشنواره بود که به علت شیوع ویروس دلتا تصمیم بر آن شد که آثار ارسالی هنرمندان از طریق دبیرخانه برای استادان ارسال شود تا آنها هنرمندان برگزیده خود را برای حضور در کارگاه مشخص کنند. در این دوره نیز برگزیدگان جشنواره هنرهای تجسمی جوانان، به عضویت موسسه هنرهای تجسمی معاصر درمی‌آیند و از این رهگذر مسیر کار بیمه آنها نیز هموار خواهد شد.

امیدواریم که سال آینده بتوانیم جوانان هنرمند را از سراسر کشور گرد هم بیاوریم و جشنواره‌ای در خور هنر و هنرمندان سرزمین‌مان برگزار کنیم.

وقتی که شورای سیاستگذاری بیست و هشتمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان شکل گرفت، امید داشتیم که اوضاع جامعه به لحاظ اپیدمی کرونا مساعد شود. اما این ویروس گویی خیال نداشته و ندارد که دست از سر ما بردارد. بعد از بحث و مطرح شدن دیدگاه‌های مختلف از سوی اعضای شورای سیاستگذاری بنا را بر آن گذاشتیم تا مانند سال گذشته به صورت آنلاین جشنواره را برگزار کنیم.

انتخاب استادان کارگاه و داوران مرحله‌ای زمان بر بود که با همت رضوان صادق‌زاده (دبیر جشنواره) و دیگر اعضای شورای سیاستگذاری که به ریاست هادی مظفری برگزار شده بود، انجام گرفت و ۳۰ نفر از استادان هنرهای تجسمی در رشته‌های دهگانه به عنوان استاد کارگاه و داور انتخاب شدند.

انتخاب موزه هنرهای معاصر به عنوان محل برگزاری آنلاین جشنواره نیز اتفاق خوبی بود که با توجه به تجربه موفق سال گذشته، در خانه هنرمندان ایران، می‌توانست به ما کمک کند تا جشنواره این دوره نیز با کیفیت قابل قبولی اجرا شود.

۲۸

۱۵-۹ مرداد ۱۴۰۱

تهران / ایران

روزهای جوانی مثل پرواز کردن روی ابرهای است که تا لحظه‌ای دیگر روی کشتارهای گندم می‌بازند و گویی تو هم با قطره‌های باران به روی خاک می‌نشینی و بعد شروع مکی به دویدن... روزهای جوانی همین

دست‌هایم

هستند وقتی رنگی، نقشی، فرمی و طرحی به جهان اضافه می‌کفی و کمی از آن فاصله می‌گیری و دوباره نگاه می‌کفی و باز هم نقش می‌زنی و باز هم چشم می‌دوزی. تابستان دیگر از راه رسیده است و ما اعضای ستاد برگزاره بیست و هشتمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان، از شما جوانان ۱۵ تا ۲۴ ساله ایران عزیز دعوت می‌کنیم تابستان امسال هم با جشنواره خودتان همراه باشید.

بیست و هفتم / هشتاد و یکم

جشنواره / هنرهای / تجسمی

جوانان / ایران

ارتباط تصویری (پوستر) / تصویرسازی / خوشنویسی (نستعلیق) / طراحی / عکاسی / کاریکاتور (کارتون) / مجسمه‌سازی / نقاشی / نگارگری (نقاشی ایران، گل و مرغ، تذهیب) / هنرهای جدید (ویدیو آرت، چیدمان و ...)

Online

((۰۰))

آنلاین

28th Young / Iranian festival / of visual Arts

31 July to 6 August 2021 / Tehran / Iran

معرفی استادان کارگاه

۹

داوران

سینما / فستیوال

جشنواره / نشرهای / تجزیه‌ای

جوانان ایران

ارتباط تصویری (پوستر) / تصویرسازی
خوشنویسی (تیتلیق) / طراحی / عکاسی
کاریکاتور / کارتون / مجسمه‌سازی / نقاشی
نگارگری (نقاشی ایرانی، گل و مرغ، تذهیب)
هنرهای جدید (ویدیو آرت، جیدمان و...)

ارتباط تصویری (پوستر)

دستیار کارگاه: مرتضی هرآئینی

مریم کهوند | استاد کارگاه، داور

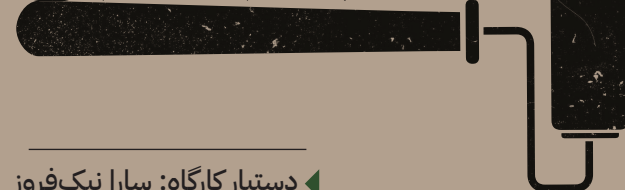

اردشیر میرمنگره | داور

میثم نامدار | داور

تصویرسازی

دستیار کارگاه: سارا نیک‌فروز

مانلی منوچهری | استاد کارگاه، داور

نرگس دلاوری | داور

محمدعلی بفاصدی | داور

مجسمه سازی

دستیار کارگاه: آناهیتا باقری

روح الله شمسی زاده | استاد کارگاه، داور

کامبیز صبری | داور

مجید حقیقی | داور

عسکراسی

دستیار کارگاه: بهرام بیات

بهنام صدیقی | استاد کارگاه، داور

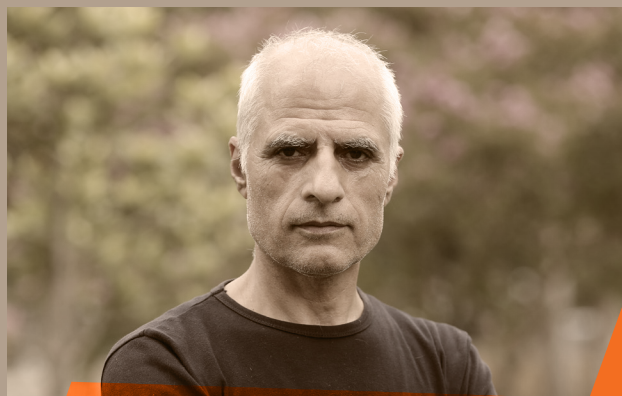
مهدی مقیم نژاد | داور

محمد مترجم زاده | داور

مستزاحسی

◀ دستیار کارگاه: ثمین قوچی

_____ محمد خلیلی | استاد کارگاه، داور

_____ جواد نوبهار | داور

_____ داریوش حسینی | داور

نفسقشاشی

◀ دستیار کارگاه: یاسمن مردانی مهرباد

_____ سعید روانبخش | استاد کارگاه، داور

_____ رضا افسری | داور

_____ یعقوب عمامهپیچ | داور

کاریکاتور (کارتون)

دستیار کارگاه: احسان چراغی ایرانشاهی

مهدی دوست محمدی | استاد کارگاه، داور

جمال رحمتی | داور

بهرام عظیمی | داور

هنرهای جدید

(ویدیو آرت، چیدمان و...)

دستیار کارگاه: شقایق انصاری

آزاده گنجه | استاد کارگاه، داور

امیر راد | داور

بهنام نوایی | داور

ننگارگری

(نقاشی ایرانی، گل و مرغ، تذهیب)

دستیار کارگاه: ملینا اسدی ابیازنی

— صدیقہ احمدی باصیری | استاد کارگاه، داور

— امیر طهماسبی | داور

— محسن آقامیری | داور

خوشنویسی (نستعلیق)

دستیار کارگاه: امیرعباس نصیری

— احمد مازادی | استاد کارگاه، داور

— محمد شہبازی | داور

— صداقت جباری | داور

گزارش تصویری دآوری

گزارش
دیرخانه

لباسپوشیست / هشتاد و شش سالگی
جشنواره هنرهای تجسمی
جوانان / ایران

گزارش نهایی /

تعداد کل شرکت کنندگان: ۷۲۴ نفر (از ۳۰ استان) / تعداد کل آثار رسیده: ۴۵۷۸ اثر

تعداد شرکت کنندگان زن:

۴۹۶ نفر

تعداد شرکت کنندگان مرد:

۲۲۸ نفر

ردیف	رشته هنری	تعداد شرکت کننده	تعداد اثر
۱	نقاشی	۱۸۷	۱۳۰۶
۲	عکاسی	۱۳۰	۱۰۶۱
۳	طراحی	۷۴	۵۱۰
۴	ارتباط تصویری	۶۷	۴۷۴
۵	تصویرسازی	۵۸	۴۰۱
۶	خوشنویسی	۴۲	۲۵۴
۷	نگارگری	۳۸	۲۵۹
۸	مجسمه	۲۴	۱۷۱
۹	کاریکاتور	۱۲	۷۱
۱۰	هنرهای جدید	۱۱	۷۱

گزارش راه یافتگان

بیست و هشتمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران

۱۴۷ نفر

۶۵ نفر

آقا

۸۲ نفر

خانم

ردیف	رشته هنری	تعداد هنرجویان منتخب
۱	ارتباط تصویری (پوستر)	۱۵ نفر
۲	تصویرسازی	۱۵ نفر
۳	خوشنویسی	۱۶ نفر
۴	طراحی	۱۷ نفر
۵	عکاسی	۱۸ نفر
۶	کاریکاتور	۱۰ نفر
۷	مجسمه	۱۲ نفر
۸	نقاشی	۲۲ نفر
۹	نگارگری	۱۴ نفر
۱۰	هنرهای جدید	۸ نفر

مدرک تحصیلی منتخبین:

کارشناسی: ۷۵ نفر / محصل و دیپلم: ۵۸ نفر / کارشناسی ارشد: ۱۰ نفر / کاردانی: ۴ نفر

پراکنش استانی منتخبین:

استان تهران: ۳۹ نفر / سایر استان ها: ۱۰۸ نفر

سن منتخبین:

متولدین سال ۱۳۷۶: ۲۸ نفر / متولدین سال ۱۳۷۷: ۴۲ نفر / متولدین سال ۱۳۷۸: ۳۱ نفر

متولدین سال ۱۳۷۹: ۲۲ نفر / متولدین سال ۱۳۸۰: ۱۵ نفر / متولدین سال ۱۳۸۱: ۵ نفر

متولدین سال ۱۳۸۲: ۳ نفر / متولدین سال ۱۳۸۴: ۱ نفر

اسامی راہ یافتگان

محمد رضا شاہ محمّدی ————— خوشنویسی
آرش صیادی ————— خوشنویسی
ملیکا غلامحسین ————— خوشنویسی
زہرا فضائی ————— خوشنویسی
سلوا گیتی نورد ————— خوشنویسی
محمد تقی محرم زاد قوام ————— خوشنویسی
فرنود محمّدی سامانی ————— خوشنویسی
علی مردانی ————— خوشنویسی
زہرا نعمتی ————— خوشنویسی
ریحانہ بابائی زادہ ————— طراحی
مصطفی توکلی ————— طراحی
نیلوفر جابری ————— طراحی
حسین چاوشی ————— طراحی
فائزہ حمّامی ————— طراحی
محمد رضا فیروزنیا ————— طراحی
فرشید حیدری ————— طراحی
امین زبّی زادہ ————— طراحی
الہام سلطان محمّدی ————— طراحی
ریحانہ شاطریان ————— طراحی
فردین طباطبائی کلجائی ————— طراحی
سینا گلہ داری ————— طراحی
کتابیون مسعودی ————— طراحی
یلدا نورالدینی ————— طراحی
حمید رضا نوروزی ————— طراحی
سیدہ مرضیہ ہاشمی ————— طراحی
زہرا کسائی اصفہانی ————— طراحی
مریم ابراہیمہ ————— عکاسی
زینب ابراہیمی چراغیان ————— عکاسی
ماردین احمدی ————— عکاسی
حامد حیدری ————— عکاسی
محمد جواد خدابخشہ فاروجی ————— عکاسی
میثم خلیلی ————— عکاسی
یاسین سلطانی ————— عکاسی
دیبا شمالی ————— عکاسی
عماد ضیائی ————— عکاسی
مانی غلامشازادہ ————— عکاسی
پردیس قدرتی ————— عکاسی

الہام احمدی ————— ارتباط تصویری (پوسٹر)
حامد بقال بہتاش ————— ارتباط تصویری (پوسٹر)
حسین جعفری معین ————— ارتباط تصویری (پوسٹر)
ادریس جمالی ارتباط تصویری ————— (پوسٹر)
فاطمہ رشیدی طاشکوی ————— ارتباط تصویری (پوسٹر)
علی زورمند ————— ارتباط تصویری (پوسٹر)
اسرا سلیمی ————— ارتباط تصویری (پوسٹر)
مہدی شاہپوری ————— ارتباط تصویری (پوسٹر)
علی شفیع ————— ارتباط تصویری (پوسٹر)
سپیدہ فرشباغ درہمی ————— ارتباط تصویری (پوسٹر)
مریم فرہادی ————— ارتباط تصویری (پوسٹر)
امیرحسین میرابی مقدم ————— ارتباط تصویری (پوسٹر)
مہناز ہاشمی خواہ ————— ارتباط تصویری (پوسٹر)
حامد کسائی نسب ————— ارتباط تصویری (پوسٹر)
محدثہ کیان مجد ————— ارتباط تصویری (پوسٹر)
پریرزاد جمالی بیرامی ————— تصویرسازی
فاطمہ حاجی ہاشمی ————— تصویرسازی
مہدی حسینی ————— تصویرسازی
زہرا زہدی ————— تصویرسازی
زہرا شعبی آرانی ————— تصویرسازی
احمد رضا شیرگیر ————— تصویرسازی
فاطمہ سادات عابدی ————— تصویرسازی
الہہ عرفانیان شکیب ————— تصویرسازی
زینب قانع ————— تصویرسازی
شیدا محمّدی ————— تصویرسازی
زہرا مقدم ————— تصویرسازی
ریحانہ نصیریان ————— تصویرسازی
فرزانہ نیشابوری ————— تصویرسازی
فاطمہ کاوندی نژاد ————— تصویرسازی
شادی یوسفی ————— تصویرسازی
متین اعتباریان ————— خوشنویسی
شایان پوردشت ————— خوشنویسی
ابوالفضل ترکمن ————— خوشنویسی
نیما حسن پور ————— خوشنویسی
سید علی زجاجی ————— خوشنویسی
آریا سلطانی ————— خوشنویسی
حامد شاہ حسینی ————— خوشنویسی

بیست و هشتمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران

شادی دادخواه ————— نقاشی
بهار راشدی ————— نقاشی
فاطمه کوثر رحیمی ————— نقاشی
فاطمه رهبر ————— نقاشی
زینب سرمدی ————— نقاشی
شادی سلیمی ————— نقاشی
زهره شیرکوند ————— نقاشی
گیسو صمیمی ————— نقاشی
مهرسا صیادیان ————— نقاشی
فاطمه طراح ————— نقاشی
فاطمه ملک محمدپور ————— نقاشی
زهره منتظرالقائم ————— نقاشی
سارا نوبهار ————— نقاشی
زینب نوری ————— نقاشی
نجلا احمدی ————— نگارگری
محمد رضا پارسا ————— نگارگری
سرهیل جعفری ————— نگارگری
معصومه حسینی ————— نگارگری
صابر حلوانی ————— نگارگری
فردوس حیای ————— نگارگری
الناز داداش زاده ماهر ————— نگارگری
حدیثه دوستی ————— نگارگری
سولماز راشدزاده ————— نگارگری
یاسمین رحیمی ————— نگارگری
محیا زارع ————— نگارگری
الهه ملک پور ————— نگارگری
مائده مهدوی ————— نگارگری
فرشاد نادران ————— نگارگری
رز انصاری ————— هنرهای جدید
فاطمه باقری ————— هنرهای جدید
سالار ساعد موچشی ————— هنرهای جدید
مهدیه صادق الوعداسکوئی ————— هنرهای جدید
ابوالفضل عسکری ————— هنرهای جدید
حسین غفوری ————— هنرهای جدید
مهدی گلناری ————— هنرهای جدید
علی ملکی ————— هنرهای جدید

رضا گازر ————— عکاسی
محمد عظیم مایلی ————— عکاسی
مهریار مهدی پور ————— عکاسی
احسان نورتقانی ————— عکاسی
غزل نیشابوری ————— عکاسی
سیدمتین هاشمی ————— عکاسی
علی کربلایی محمد ————— عکاسی
شیوا بیرامی ————— کاریکاتور
مریم خرمی ————— کاریکاتور
علی راسترو ————— کاریکاتور
محمد راعی ————— کاریکاتور
فاطمه اطهر رحیمی ————— کاریکاتور
علی زندیان سفیددشتی ————— کاریکاتور
محمد عباسی ————— کاریکاتور
صدف گلشنی ————— کاریکاتور
مریم محبی ————— کاریکاتور
پوریا کرمانی نژاد ————— کاریکاتور
داود آقازاده ————— مجسمه
رضا باجلان ————— مجسمه
نفیسه بهروز ————— مجسمه
رعنا حیدرزاده ————— مجسمه
مهرناز حیدری ————— مجسمه
صفورا دادخواه تهرانی ————— مجسمه
سارا ذاکری فرد ————— مجسمه
آیناز رئوفیان ————— مجسمه
زهره روستائی ————— مجسمه
سیدمصطفی سروری ————— مجسمه
زهره صفری ————— مجسمه
حامد عامری پور ————— مجسمه
نگین نواب اعظم ————— نقاشی
شکیبا ابراهیم پور ————— نقاشی
محمدنوید اسلامی راد ————— نقاشی
امیر برش نورد ————— نقاشی
امین بنکال ————— نقاشی
عرفان بی باک ————— نقاشی
فاطمه چگینی ————— نقاشی
مبینا حیدری شیرایه ————— نقاشی

گفت و گو با استادان کارگاه‌ها

استاد کارگاه خوشنویسی

احمد مازادی

کشف استعدادهای جوان تأثیر زیادی در آینده هنری کشور دارد

احمد مازادی استاد کارگاه خوشنویسی است که برای اولین بار در جشنواره هنرهای تجسمی جوانان حضور دارد. او با بیان اینکه اصولاً جشنواره‌ها جوان پرور هستند، گفت: استعدادهایی که در سطح کشور هستند در این جشنواره‌ها شکوفا می‌شوند و ما باید جشنواره‌هایی در سطوح مختلف داشته باشیم که دانش آموزان از دوره ابتدایی کم‌کم به چنین فضاهایی وارد شده و در مقاطع سنی مختلف با هنر آشنا شوند و در اردوها و جشنواره‌های مختلف باشند تا این استعدادها کشف شده و پرورش داده شود. قطعاً این کار تأثیر زیادی در آینده هنری کشور دارد.

مازادی ادامه داد: حضور در جشنواره هنرهای تجسمی جوانان می‌تواند تأثیر زیادی بر هنرمندان داشته باشد. اگرچه در رشته خوشنویسی استادان خوبی در سراسر کشور داریم اما ممکن است هنرجویان در شهرهای مختلف از اساتید خوب محروم باشند و با حضور در این کارگاه‌ها می‌توانند از آنها بهره ببرند و خود را به چالش بکشند.

در این جشنواره رتبه و مقام مهم نیست بلکه مهم این است که هنرمندان در جشنواره شرکت می‌کنند و خود را به محک می‌گذارند. آنچه اتفاق می‌افتد این است که حضور در این فضا دیدگاه آن جوان را نسبت به هنر تغییر می‌دهد و این تغییر نگرش که در جوانی اتفاق می‌افتد منجر به اتفاقات خوبی در آینده هنری او می‌شود.

او درباره آثاری که هنرمندان در کارگاه خوشنویسی ارائه کردند گفت: چلیپا یک قالب معروف خط نستعلیق است که در همه سطوح جزو اصلی‌ترین قالب‌ها است. بنابراین دو بیت شعر از نظامی گنجوی به شرکت‌کنندگان داده شد تا به یک ترکیب خوب و درست برسند و آن را برای داوری ارائه کنند. در بخش آزاد هم یک بیت به آن‌ها داده شد که با توجه به فرم و شکل کلمات و حروف می‌توانند در قالب‌های سیاه‌مشق، بیت و... آن را بنویسند.

مازادی درباره استقبال جوانان از خوشنویسی گفت: خوشنویسی هنر ملی ما است و تقریباً تمام مردم ایران خاطره‌ای با خوشنویسی دارند. به ویژه خط نستعلیق که هویت ملی ما ایرانی‌ها است. شاید در فضای معاصر کشورمان خوشنویسی کمی دچار ریزش شده باشد اما چون تعداد خوشنویسان بسیار زیاد بود، پس از این ریزش نیز همچنان نسبت به هنرمندان رشته‌های دیگر همچنان هنرمندان خوشنویس زیاد هستند. دهه ۶۰ اوج استقبال از خوشنویسی بود زیرا اکثر هنرها به صورت تعلیق درآمد بودند و همه به خوشنویسی گرایش پیدا می‌کردند. به همین دلیل تعداد هنرمندان خوشنویس بسیار زیاد شد اما الان که نسبت به دهه‌های گذشته استقبال از خوشنویسی کمتر شده است، تعداد هنرمندان این رشته در حال رسیدن به تعادل است. با وجود این همچنان جوانان استقبال خوبی از این هنر دارند و اگر سیاست‌های درستی در بخش هنر و فرهنگ باشد قطعاً اقبال خوبی به آن وجود خواهد داشت.

استاد کارگاه هنرهای جدید

آزاده گنجبه

مستندسازی از نکات مهم در کارگاه هنرهای جدید بود

بنابراین برگزاری این جشنواره در شرایط فعلی به خودی خود یک اتفاق مثبت است. اما فکر می‌کنم جشنواره حضوری باشد حتماً دستاورد خیلی بهتری خواهند داشت. اگر یک کلاس آنلاین در بهترین حالت ۷۰ درصد کارایی داشته باشد در فضای حضوری می‌تواند تا ۱۰۰ درصد بهره‌وری داشته باشد و این خود یک نقصان است.

گنجبه درباره کارگاه هنرهای جدید گفت: ما روی سه حوزه اینستالیشن، پرفورمنس آرت و ویدئو آرت تمرکز کردیم، اما ترکیب آن‌ها با هم می‌تواند مدیوم‌های دیگری را نیز تولید کند. بنابراین از هنرجویان خواستم بر اساس کانسپتی که به آن‌ها داده شد و در زمان فشرده سه روز با استفاده از مهارت‌های هنرمندانه خود و رجوع به منابع خواندنی و دیدنی و همفکری و کار کارگاهی به تولید یک اثر در هر کدام از این مدیوم‌ها بپردازند. کانسپت «تغییر» برای همه کارها مشترک است و هنر هنرمند یک اثر را برای داوری نهایی ارائه کرد.

گنجبه افزود: نکته مهم در این کارگاه آن بود که از هنرمندان خواستم پروسه تولید اثر را ثبت کنند و مستندسازی پروسه تولید را انجام دهند. این کار چندان در میان هنرمندان ایران رایج نیست و شاید همین مسئله نکته مثبت این رویداد آنلاین باشد، به این دلیل که هنرمندان ترغیب می‌شوند کار مستندسازی انجام دهند و اگر روزی به هنرمندان شناخته شده تبدیل شدند ممکن است برگردند و به آنچه در این دوران تولید کرده‌اند نگاه کنند.

آزاده گنجبه استاد کارگاه هنرهای جدید که برای اولین بار در جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران حضور داشت، درباره تأثیرات این جشنواره بر هنرمندانی که در آغاز مسیر ورود به فضای جدی هنر هستند، گفت: فکر می‌کنم هرگونه تعامل که مبنایی برای آموزش و یادگیری باشد کمک کننده است، و به طور خاص این جشنواره که مرکزیت را از تهران برداشته و باعث شده است افراد خارج از تهران نیز به امکانات دسترسی پیدا کنند.

گنجبه ادامه داد: این جمع هنری از همه جای ایران هستند و این یکی از نکات بسیار مؤثر است، زیرا هنرجویان می‌توانند به استادان روز حوزه هنری خود دسترسی پیدا کنند و این به نظر من از مزایای این جشنواره در ادوار گذشته است. البته تنها آشنا شدن این دوستان با استادان و شیوه کار آن‌ها نیست که کمک کننده است، بلکه به نظر من ارتباطی که میان هنرمندان و جوانان هم سن شکل می‌گیرد و آن‌ها رویکردها و شیوه‌های کاری متفاوت را می‌بینند نیز بسیار تأثیرگذار است.

او درباره ویژگی‌های این جشنواره مجازی گفت: نکته مثبت این مسئله آن است که با وجود همه مشکلات و این شرایط سخت باز هم جشنواره برگزار شده است و به نظرم عدم توقف نکته مهمی است. این جوانان در مرحله‌ای هستند که باید شکوفا شوند و ارتباطات خود را برقرار کنند و این بیم هست که اگر یک یا دو سال هیچ ارتباطی با بدنه هنری نداشته باشند از آن حذف شوند.

استاد کارگاه مجسمه‌سازی

روح‌الله شمسی‌زاده

مدیریت زمان در یک کارگاه سه روزه اهمیت زیادی دارد.

از بچه‌ها دیدم نیز آثاری بود که بر اساس دغدغه‌های شخصی خود کار کرده بودند. در یک کارگاه سه روزه نمی‌توان انتظار داشت موضوعی را پیشنهاد بدهیم و افرادی با این مقدار از تجربه بتوانند در این مدت کار خاصی انجام دهند، بنابراین تأکید کردم که هنرجویان از تجربه زیسته خود کمک بگیرند و هر آنچه بلد هستند را در این سه روز با تعاریفی که ما داشتیم ارائه دهند.

شمسی‌زاده افزود: مهم‌ترین نکته این بود که حتماً مختصات یک کار سه روزه را در نظر بگیرند. با توجه به اینکه اساساً مجسمه‌سازی کاری است که با کنترل یک حجم در فضا مربوط است، نیاز به مهندسی ساخت دارد، زمان‌بر است و هزینه دارد، کنترل همه این مسائل و مدیریت آن‌ها می‌تواند در داوری نهایی امتیاز داشته باشد و در نظر گرفته شود که چه کسی زمان خود را خوب مدیریت کرده است. او با بیان اینکه بیشتر شرکت‌کنندگان این بخش دانشجویان مجسمه‌سازی بودند که تا حدودی تجربه کار مجسمه‌سازانه داشتند گفت: تعداد کمی از حاضران در این کارگاه افرادی از رشته‌های دیگر بودند که در این زمینه فعالیت‌هایی داشته و توانستند در میان منتخبان برای حضور در کارگاه قرار بگیرند.

شمسی‌زاده درباره متریال کار هنرجویان گفت: تنوع متریال در حوزه مجسمه‌سازی بسیار زیاد است و به اندازه همه موادی که در دنیا وجود دارد هنرمند می‌تواند از آن‌ها برای کار خود استفاده کند. مهم‌ترین مسئله هوشمندی در انتخاب متریال برای این ورکشاپ ۳ روزه است. ما معمولاً به متریال‌های کلاسیک و نهادینه شده فکر می‌کنیم و حق معمولاً به لحاظ حالات ماده به جامدات فکر می‌کنیم، در حالی که یک هنرمند می‌تواند به تنوع متریال فکر کند و از مواد مختلف استفاده کند. هرچند که دانش زمینه‌ای در این مسئله بسیار مهم است و هنرمند نمی‌تواند ناگهان متریال کار خود را عوض کند. شاید این کارگاه زمینه‌ای باشد که هنرمندان جوان چیزهایی یاد بگیرند و بتوانند در آثار بعدی خود از مواد متنوع استفاده کنند.

روح‌الله شمسی‌زاده که در بیست و ششمین دوره جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران به عنوان داور حضور داشت؛ این بار در کارگاه مجسمه‌سازی به عنوان استاد به راهنمایی شرکت‌کنندگان پرداخت. او درباره تفاوت‌های جشنواره حضوری و مجازی گفت: واقعیت این است که در جشنواره حضوری یک اتفاق جمعی شکل می‌گرفت و اتمسفری میان شرکت‌کنندگان و اساتیدی که از تهران به شهرهای دیگر می‌رفتند، به وجود می‌آمد. حضور این هنرمندان حرفه‌ای در میان هنرجویانی که از استان‌های مختلف می‌آمدند باعث اتفاقات خیلی خوبی بود که از پتانسیل‌های اصلی این رویداد است. به همین دلیل شکل فعلی برگزاری جشنواره را اصلاً نباید با جشنواره حضوری مقایسه کرد زیرا دو جهان کاملاً متفاوت هستند.

شمسی‌زاده ادامه داد: از جنبه دیگر می‌توان این وضعیت را یک تغییر پارادایمی دید. انگار که ما ۲۰ سال زودتر به آینده پرتاب شده‌ایم، زیرا من فکر می‌کنم آینده به همین شکل است و همه چیز به سمت ایماژ و تصویر می‌رود. آنجا که مواجهه تن به تن و چشم به چشم دیگر وجود ندارد و این مسئله با آن جنبه‌های پدیدارشناسانه زیست انسان تفاوت دارد. این هنرمند افزود: این مسئله با رشته مجسمه‌سازی هم پارادوکس دارد، زیرا دانش مجسمه‌سازی با دست ارتباط زیادی دارد. امروزه رابطه بدون واسطه انسان با جهان در حال عوض شدن است و ما به یک دنیای مجازی پرت می‌شویم، با این حال من به شرکت‌کنندگان گفتم اگرچه رابطه ما مجازی است اما شما با ماده و ساخت مواجه شوید و اجازه دهید دست‌هایتان کار را مدیریت کند و به یک اپراتور تبدیل نشوید. زیرا جهان امروز جهان اپراتوری است و این مسئله در بعضی از رشته‌ها خود را خیلی زیاد نشان داده است. او با بیان اینکه در کارگاه مجسمه‌سازی موضوعی تعیین نکرده است، افزود: اساساً آدم‌ها مسائل مختلفی دارند و بنابراین نمی‌توان موضوع خاصی را بر آن‌ها تحمیل کرد. کارهایی که پیش از شروع کارگاه

استاد کارگاه عکاسی

بهنام صدیقی

تحرك باعث می‌شود، جوانان تحرك اجتماعی داشته باشند.

صدیقی ادامه داد: سعی کردم شرکت‌کنندگان را راهنمایی کنم تا کار خود را به سمت مجموعه عکس ببرند، زیرا می‌دانیم که قدرت انتقال مفهوم در عکاسی با مجموعه عکس خیلی بیشتر است. از سوی دیگر وقتی چیزی را در یک محیط انتخاب کرده و آن را دنبال می‌کنید، عکاسی از آن خود به خود به سمت مجموعه شدن می‌رود. اگرچه در این زمان اندک رسیدن به یک ایده دشوار است اما با بچه‌ها راجع به اینکه موضوعی پیدا کنند و یک وحدت موضوعی در کارشان باشد صحبت کردیم.

صدیقی افزود: از نظر فرم ارائه هیچ محدودیتی برای هنرمندان وجود نداشت و آن‌ها می‌توانستند از انواع تکنیک‌ها استفاده کنند. حتی اصراری بر این نبود که صرفاً عکس مستند ارائه کنند بلکه فتومونتاژ، عکاسی صحنه‌آرایی شده، کلاژ و استفاده از انواع دوربین‌ها آزاد بود.

بهنام صدیقی که پیش از این به عنوان داور رشته عکاسی در جشنواره هنرهای تجسمی جوانان حضور داشته و امسال استاد کارگاه عکاسی است، درباره این جشنواره گفت: به نظرم این جشنواره‌ها یک فرصت انگیزشی است که جوان‌ها بتوانند کار خود را ارائه دهند و بازخورد آن را ببینند و در فضایی باشند که در آن گفتگو در جریان است. آن‌ها فرصت پیدا می‌کنند از فضای منزوی خود بیرون بیایند و تحرك اجتماعی داشته باشند.

صدیقی درباره ویژگی‌های جشنواره آنلاین گفت: طبیعتاً در جشنواره حضوری تعامل بیشتری با شرکت‌کنندگان داریم و کیفیت انتقال مطالب هم متفاوت است، اما از طرفی می‌دانیم که این جشنواره در مراکز استان‌ها می‌چرخید و امسال بچه‌ها در همان شهر خود حضور دارند که شناخت بهتری از آن دارند و لازم نیست زمان زیادی را صرف کنند تا با یک جای جدید آشنا شوند. از طرف دیگر چون ما کارها را در مانی‌تور در یک زمان مشخص در کنار هم می‌بینیم تمرکز بیشتری برای بررسی آن‌ها داریم.

او درباره موضوع آثار کارگاه عکاسی گفت: من دو فضا را برای شرکت‌کنندگان مطرح کردم با عنوان «خانه من» و «فضای محله من» تا هنرمندان به همان محیط اطراف خود نگاه کنند و لازم نباشد برای عکاسی مسافت زیادی طی کنند.

استاد کارگاه ارتباط تصویری (پوستر)

مریم کهوند

انگیزه زیاد جوانان کیفیت کارگاه‌های آنلاین را بالا برد.

و با توجه به آنلاین بودن کارگاه هنرجویان توانستند کار گروهی انجام دهند و با هم در ارتباط باشند، اگرچه ارتباط مجازی ممکن بود تا حدودی فرصت‌ها را محدود کند اما در همین فضا هم توانستند خوب کار کنند.

این طراح گرافیک افزود: در کنار موضوع اصلی کارگاه، موضوع بزرگداشت نظامی گنجوی هم از طرف دبیرخانه جشنواره مطرح شده بود و ما درباره شخصیت نظامی گنجوی و تأثیرات او در ادبیات، علوم ایران و نگارگری صحبت کردیم. کارهایی که شرکت‌کنندگان کارگاه در این زمینه به وجود آوردند نیز نتایج بسیار خوبی داشت و در نهایت انتخاب برنده از میان شرکت‌کنندگان کارگاه برای من بسیار دشوار بود.

کهوند درباره آنلاین بودن جشنواره گفت: قطعاً این مسئله باعث کاسق‌هایی می‌شود، هرچند که ممکن است مزیت‌هایی هم داشته باشد. همان‌طور که همه فضاهای آموزشی در این مدت از آنلاین بودن لطمه خورده است جشنواره هم از این مسئله مستثنا نبود. اما در مقایسه با کلاس‌های درسی که در یک سال و نیم گذشته داشتم این کارگاه بازخورد خیلی خوبی داشت و فکر می‌کنم یک دلیل آن انگیزه بالای جوانانی بود که با علاقه و میل خودشان برای رقابت حضور داشتند و آنلاین بودن کارگاه‌ها باعث افت کیفیت کارها نشد.

او در پایان گفت: دلم می‌خواست این فرصت در اختیار تعداد بیشتری از جوانان قرار می‌گرفت تا امکان کسب تجربه در این فضا را داشته باشند. درعین حال خوب بود اگر در رشته ارتباط تصویری شاخه‌های دیگری به جز پوستر هم می‌توانستند حضور داشته باشند و این گستردگی به توسعه جشنواره در آینده کمک می‌کند.

مریم کهوند استاد کارگاه گرافیک که برای اولین بار در این جشنواره حضور داشته است، درباره ویژگی‌های آن گفت: پیش از این شناخت چندانی از این رویداد نداشتم اما وقتی وارد آن شدم دیدم که واقعاً وجود چنین جشنواره‌ای ضروری است، زیرا ما فعالیتی در این سطح نداریم که به صورت ملی جوان‌ها را به رقابت و فعالیت وادار کند و برای آن‌ها انگیزه‌ای برای تلاش کردن ایجاد کند. ما در کنار هنرستان و دانشگاه که فضاهای آموزشی هستند به چنین رویدادهایی هم نیاز داریم، زیرا جوان‌ها فرصت چندانی برای کنار هم بودن و تبادل اطلاعات ندارند. به همین دلیل وجود جشنواره هنرهای تجسمی جوانان و رویدادهای دیگر مشابه آن ضروری است تا بتوانند طیف بیشتری از جوانان را جذب کنند و عده بیشتری فرصت حضور در این رقابت‌ها را داشته باشند.

او درباره موضوع کارگاه گرافیک گفت: با توجه به اینکه آب به بحران جهان و منطقه ما تبدیل شده است و امسال از طرف رویداد روز جهانی آب، سال «ارزش‌گذاری به آب» نام‌گذاری شد من هم فکر کردم این مسئله می‌تواند ضروری‌تر از هر موضوع دیگری باشد. زیرا یکی از تعهدات طراحان گرافیک این است که به مسائل روز آگاه باشند و توسط کارهای خود بتوانند مردم را نیز از این مسائل آگاه کرده و نسبت به مسائل و معضلات اجتماعی و جهانی هشدار دهند.

کهوند ادامه داد: نیمروز ابتدایی این کارگاه به توجیه کردن موضوع و تشویق شرکت‌کنندگان به ساختن کپی یا شعار برای جشنواره گذشت. «آب ... است» شعار موضوع اول ما بود و هنرجویان باید آب را ارزش‌گذاری می‌کردند و براساس آن ایده‌ای را به صورت تصویری توسعه می‌دادند. این کار نتایج فوق‌العاده خوبی داشت

استاد کارگاه کاریکاتور

محمد رضا دوست محمدی

هنرمندان جوان نسبت به سال‌های گذشته،
بسیار قوی‌تر شده‌اند.

از نمایشگاه‌ها، مسابقات و رویدادهای بین‌المللی فرصتی برای فعالیت‌های جدی‌تر پیدا کرده‌اند. احساس می‌کنم نسل جوان دارد رشد می‌کند و به خوبی هم دیده می‌شود و این مسئله انرژی زیادی به من داد. اما مشکل این است که فقط یک نفر در این میان جایزه می‌گیرد و انتخاب برای ما خیلی سخت بود.

او با تشکر از احسان چراغی که دستیار این کارگاه بود، گفت: برای این که بتوانم شناختی از بچه‌ها پیدا کنم در روز اول چند تمرین به آن‌ها دادم، مانند آن که یک عکس انسان را به آن‌ها دادم و خواستم که آن را به صورت انسان فانتزی و حیوان فانتزی طراحی کنند. با چند تمرین دیگر توانستم قدرت طراحی و ایده پردازی هنرمندان را محک بزنم و پس از آن موضوع «از خودم شروع کنم» را مطرح کردم. ما به ایراد گرفتن از همدیگر عادت کرده‌ایم و به همین دلیل این تم را مطرح کردم که بسیاری از مسائل اجتماعی، محیط زیستی، فرهنگ شهری و... را می‌تواند پوشش دهد.

او درباره تکنیک کار هنرجویان گفت: به جز یک نفر از بچه‌ها که دستی کارکرد بقیه آن‌ها دیجیتال کار کردند. بر اساس آنچه از کارها دیدم متوجه شدم که یک عده از آن‌ها به شدت به دیجیتال عادت کرده‌اند و شاید طراحی آن‌ها ضعیف باشد و این مسئله می‌تواند به کارشان ضربه بزند. اما عده‌ای از آن‌ها در اتودهایی که می‌زدند مشخص بود تجربه کار دستی هم دارند که این مسئله به کار آن‌ها کمک می‌کند. نکته مثبت کار دیجیتال این است که در زمان ارسال کار از کیفیت آن کم نمی‌شود. اما از طرف دیگر کار دیجیتال آن حس و حال و اصالت کار دستی را ندارد. اما در این روزگار که همه چیز دیجیتال شده است به نظرم این مسئله در کاریکاتور اهمیت چندانی ندارد.

محمد رضا دوست محمدی استاد کارگاه کاریکاتور که پیش از این هم یک دوره در نیشابور استاد بخش پوستر بوده است، درباره تجربیات خود از حضور در جشنواره هنرهای تجسمی جوانان گفت: من در دهه ۷۰ سه دوره در بخش‌های کاریکاتور، پوستر و تصویرسازی جشنواره شرکت کرده بودم و خاطرات خیلی خوبی از این جشنواره دارم. آن زمان این رویداد برای ما بسیار مهم بود زیرا یک دوره‌ی شبیه المپیک بود که از رشته‌های مختلف روانه یک شهر دیگر می‌شدیم و با هنرمندان دیگر آشنا می‌شدیم. این جشنواره ارتباطات ما را تقویت کرد و من خیلی از دوستان هنری خود را از آن زمان دارم. **دوست محمدی افزود:** برگزیده شدن در این جشنواره هم تشویق خیلی خوبی برای ما بود. خود من که در سه دوره مقام آوردم ابزارهای هنری که به عنوان جایزه به من داده شده بود را هنوز نگه داشته‌ام. شکل حضوری جشنواره ارتباطات بچه‌ها را تقویت می‌کرد و آن‌ها از هم انرژی می‌گرفتند و در عین رقابت کردن، تجربه کسب می‌کردند. اما امسال کرونا باعث شده است که این بخش ارتباطی کم‌رنگ شود. ما سعی کردیم گروه مجازی برای شرکت‌کنندگان بخش کاریکاتور ایجاد کنیم تا آن‌ها بتوانند کارهای خود را به اشتراک گذاشته و ارتباط نسبی با هم برقرار کنند، با این حال آن‌ها نمی‌توانستند با هنرمندان سایر رشته‌ها آشنا شده و کارهای آن‌ها را ببینند. **این هنرمند ادامه داد:** یکی از نکات قابل توجه آن است که وقتی من در جشنواره شرکت می‌کردم اگر ۱۰ نفر در کارگاه کاریکاتور حضور داشتیم، شاید میانگین نمره افراد ضعیف تا قوی به ۱۴ می‌رسید. اما امسال در این کارگاه میانگین معدل بچه‌ها ۱۷ بود. به نظرم هنرمندان جوان نسبت به زمان ما بسیار قوی‌تر شده‌اند. آن‌ها تجربه‌های نسل قبلی را دیده‌اند و با استفاده

استاد کارگاه نقاشی

سعید روانبخش

جشنواره در این شرایط خیلی بهتر از نبودن آن است.

گذشته شرکت‌کنندگان با هم ارتباط پیدا می‌کردند و می‌توانستند برای فعالیتهای آینده برنامه‌ریزی داشته باشند اما متأسفانه در جشنواره مجازی این موضوع کمرنگ شده است. با این حال بودن جشنواره در این شرایط خیلی بهتر از نبودن آن است.

روانبخش با بیان اینکه تم آثار کارگاه نقاشی از دل گفتگو با شرکت‌کنندگان و آنچه در کارهای قبلی شرکت‌کنندگان دیده است به وجود آمد، گفت: برای هنرجویان دو تم «جهان غیر قابل بیان اما مرئی شده» و «انسان در جایگاه زندگی تخریب پذیر» انتخاب شد. در دوره‌های قبلی به دلیل اینکه ابزار کار را جشنواره در اختیار شرکت‌کنندگان می‌گذاشت محدودیتهایی در کار بود اما امسال با توجه به اینکه هر کسی در خانه خود و با در اختیار داشتن ابزارهای مورد نیازش کار می‌کند ما نیز هیچ محدودیتی در متريال و ابعاد آثار در نظر نگرفتیم.

او درباره نحوه تعامل با حضاران در کارگاه گفت: من نسبت به روش‌های مختلف کار انعطاف دارم و برایم فرقی نمی‌کند که هنرجویان ابتدا اتود ارائه کنند یا اینکه مستقیماً به اجرای کار بپردازند. همه چیز بستگی به این دارد که دانشجو چه روشی دارد و من هم سعی کردم خود را با آن شیوه هماهنگ کنم. در مسیر کار توضیحات لازم را به هنرجویان دادم و چندین بار کارها را بررسی کردیم.

سعید روانبخش که در دهه ۶۰ یکی از شرکت‌کنندگان جشنواره هنرهای تجسمی جوانان بود، در بیست و هشتمین دوره این جشنواره به عنوان استاد کارگاه نقاشی مشارکت داشت. روانبخش با توجه به تجربه شرکت در این جشنواره درباره تأثیرات این رویداد بر هنرمندان جوان گفت: به نظر من نکات خوب زیادی در این جشنواره وجود دارد، زیرا دسترسی به چنین شکلی از داوری و ارائه آثار در بسیاری از شهرستان‌ها دشوار است و امکان دیده شدن بچه‌ها سخت است.

اما این جشنواره چنین فرصتی را به آن‌ها می‌دهد و به همین دلیل در مجموع جشنواره جوانان را اتفاق مثبتی برای آن‌ها می‌دانم. این جشنواره اتفاق مهمی است که تا قبل از وصل شدن بچه‌ها به دانشگاه، آن‌ها می‌توانند خود را در معرض قضاوت قرار بدهند، اما برای کسانی که دانشجو شده‌اند و امکان استفاده از فضای دانشگاهی را دارند ماجرا متفاوت است و شاید اهمیت این رویداد برای آن‌ها به اندازه کسانی که دسترسی به امکانات ندارند، نباشد.

با این حال فکر می‌کنم برای آن‌ها نیز تجربه خوبی است چون با جمعی از هنرمندان سراسر کشور یکجا قرار می‌گیرند و تبادل اطلاعات و دوستی‌هایی که به وجود می‌آید اهمیت زیادی دارد.

او درباره تأثیرات مجازی بودن جشنواره بر روی کیفیت برگزاری جشنواره و آثاری که شرکت‌کنندگان ارائه می‌دهند گفت: شاید در

ارائه آثار تأثیر زیادی نداشته باشد اما در ماهیت ماجرا و روحی که بر این جشنواره حاکم بود تأثیر خیلی زیادی داشته است. زیرا ارتباطاتی که به وجود می‌آورد مهم‌تر از نتیجه این رقابت بود، اما در جشنواره آنلاین این شرایط از بین رفته است. در سال‌های

استاد کارگاه طراحی

مهدی خلیلی

جشنواره‌های هنری تأثیر مثبتی بر جوانان دارد.

خلیلی درباره اینکه شرکت‌کنندگان از شهرهای مختلف کشور هستند و المان‌های هر شهر می‌تواند در کارشان وارد شود گفت: در این کارگاه موضوع در درجه دوم قرار می‌گیرد و در واقع موضوع بهانه‌ای است برای اینکه ما توانایی بچه‌ها را بفهمیم و بدانیم که چقدر با تصویر و زبان طراحی آشنا هستند.

بنابراین توجه به ویژگی‌های بومی شهرهای مختلف هم در درجه سوم قرار می‌گیرد. اینکه هنرمند یک احساس را منتقل کند که حاصل تجربه زیسته خودش در یک شهر است، می‌تواند یک ویژگی مثبت باشد، اما اینکه ویژگی‌های یک شهر صرفاً به شکل المانی وارد کار شود و یک کار اگزوتیک شکل بگیرد، تجربه اصیلی خواهد بود و نمی‌تواند تأثیری بر بیننده داشته باشد.

یکی از آفت‌هایی که وارد هنر ما شده همین است که افراد بدون آنکه تجربه خاصی را زیسته باشند، المان‌هایی را پیدا کرده و آن‌ها را به زور وارد نقاشی کرده‌اند. اما کسی که در آن‌ها زندگی کرده باشد بدون اینکه تصمیمی گرفته باشد خود به خود این المان‌ها وارد کارش می‌شود.

خلیلی افزود: هنرمندان در انتخاب ابعاد و استفاده از متریاال آزاد بودند و هر کسی متناسب با روحیه یا موضوعی که انتخاب کرد می‌توانست مواد را انتخاب کند. گاهی اوقات ما ایده‌ای از قبل داریم و آن را اجرا می‌کنیم، اما گاهی اوقات وقتی متریاال عوض می‌شود همراه با آن یک ایده جدید می‌آید.

پس این‌ها رابطه متقابل دارند و ممکن است تغییر متریاال باعث شود فکر اولیه را ادامه ندهیم و مسیر دیگری را بر اساس ماده‌ای که انتخاب کرده‌ایم برویم. به این ترتیب تغییر مواد می‌تواند مسیر یک طراحی یا حتی مسیر کاری هنرمند را تغییر دهد. بنابراین اگر آزادی عمل به هنرمند داده شود اتفاق‌های بهتری می‌تواند بیفتد.

مهدی خلیلی استاد کارگاه طراحی است که پیش از این سابقه داوری در جشنواره هنرهای تجسمی جوانان را هم داشته است. او درباره این جشنواره گفت: به نظر من این جشنواره تأثیر مثبتی بر جوانان دارد و خودم به یاد دارم که زمانی در جشنواره‌های دانش‌آموزی شرکت می‌کردم و خیلی از کسانی که آنجا با هم آشنا شدیم هم اکنون در هنرهای تجسمی فعال هستند و با هم ارتباط داریم.

خلیلی ادامه داد: با این حال فکر می‌کنم وقتی جشنواره‌ای سال‌های متمادی برگزار شده است خوب است که بررسی آماری یا تحقیق و پژوهشی انجام شود که ببینیم هنرمندان جوانی که در جشنواره شرکت کردند و برگزیدگان دهه‌های گذشته، کار هنری را ادامه داده و همچنان فعال هستند یا کارشان ادامه پیدا نکرده است. او با بیان اینکه موضوع «شهر- انسان» را برای کارگاه طراحی انتخاب کرده است، گفت: شهر جایی است که ما در آن زندگی می‌کنیم و هر آن چیزی که می‌بینیم با شهر ارتباط پیدا می‌کند. دیدگاه هنرمند به شهر می‌تواند به شکل کلی یا جزئی باشد و از نمای شهر تا پل‌ها و پله‌های و... را در برگرد.

اما مسئله درونی که در شهر هست نیز می‌تواند مطرح شود و مسائل اجتماعی، مسائل وجودی و فلسفی ناشی از محیط زندگی که در زندگی آدم‌ها تأثیر داشته است می‌تواند مطرح شود. شهر می‌تواند یک نفر را به لحاظ روانی تحت فشار قرار دهد و ممکن است یک شخص دیگر احساس خوبی از زندگی در یک کلان‌شهر و ارتباط با افراد دیگر داشته باشد. بنابراین هم مسائل بیرونی و هم مسائل درونی می‌تواند مورد توجه قرار گیرد و در نهایت یک اثر تجسمی به وجود آید که یک روایت یا احساس خاص در آن باشد.

استاد کارگاه نگارگری

صدیقه احمدی باصیری

برگزار نشدن جشنواره اجحاف در حق هنرمندان جوان بود.

صدیقه احمدی باصیری برای دومین بار به عنوان استاد کارگاه نگارگری در جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران حضور داشت. احمدی درباره تجربه حضور خود در این جشنواره گفت: سال ۹۸ که جشنواره به شکل حضوری در ایلام برگزار شد نیز به عنوان استاد کارگاه نگارگری حضور داشتم، بنابراین هم تجربه جشنواره حضوری و هم جشنواره آنلاین را دارم.

احمدی ادامه داد: خوشحالم که با وجود همه مشکلاتی که پیش آمده است باز هم جشنواره به قوت خود باقی است، زیرا جشنواره جوان دارای شرط سنی است و اگر این جشنواره چند دوره برگزار نمی‌شد بسیاری از علاقه‌مندان امکان شرکت در آن را از دست می‌دادند و در حق آن‌ها اجحاف می‌شد.

شاید جشنواره مجازی شور و حال و انرژی جشنواره حضوری را نداشته باشد اما محاسنی هم دارد، مانند اینکه هنرمندان جوان در منزل خود دسترسی بهتری به لوازم کار دارند و حتی در فضایی که به آن عادت دارند و راحت هستند به تولید اثر می‌پردازند و حتی با توجه به اینکه رفت و آمد و صحبتی در کارگاه‌ها نیست زمان بیشتری برای کامل کردن اثر خود در اختیار دارند.

این هنرمند افزود: اگرچه بیماری کرونا شرایط خاصی برای ما به وجود آورده است اما خوشبختانه تکنولوژی این امکان را به ما داد که با هم ارتباط بگیریم. اگر این بیماری ده سال پیش شیوع پیدا می‌کرد چنین امکاناتی وجود نداشت و مشکلات زیادی پیدا می‌کردیم، اما امکانات نرم‌افزاری و اینترنت باعث شده است وقفه چندانی در جشنواره نیفتد. امسال هم برگزارکنندگان

جشنواره زحمت زیادی برای اجرای آن کشیدند و امیدوارم که در سال‌های آینده بار دیگر جشنواره به شکل حضوری برگزار شود.

احمدی درباره روند کارگاه نگارگری گفت: یکی از نکات جذاب در این دوره از جشنواره این است که در کنار موضوع اصلی جشنواره کارگاه‌ها، یک مسابقه موضوعی درباره نظامی گنجوی گذاشتند تا همه شرکت‌کنندگان رشته‌های مختلف بتوانند با هم رقابت داشته باشند. با توجه به اینکه نگارگری یک پروسه زمان‌بر است و سه روز زمان کمی برای کار است، به شرکت‌کنندگان این امکان را دادیم که آثار خود را به همین موضوع کار کنند تا بتوانند در هم به رقابت بپردازند.

احمدی ادامه داد: در این کارگاه هنرجویان سه شاخه هنری تذهیب، گل و مرغ و نگارگری حضور داشتند و این مسئله داوری را مشکل می‌کند، زیرا سه شیوه کاملاً متفاوت هستند که هر کدام ویژگی‌های خاص خود را دارند. من همیشه امیدوارم در جشنواره‌ها تدابیری اندیشیده شود که این سه شاخه هنری از هم تفکیک شده و جداگانه مورد داوری قرار گیرند.

استاد کارگاه تصویرسازی

مانلی منوچهری

کیفیت بعضی از آثار تصویرگری دور از انتظار بود.

دارند شاید زمان اندکی باشد. من از بچه‌ها خواسته بودم حداقل دو فریم کار تحویل بدهند تا روند پیش بردن روایت را بتوان در کار آن‌ها دید، زیرا در تصویرگری روایت و روند پیش بردن آن در تصاویر نکته بسیار مهمی است.

او درباره موضوع پیشنهاد داده شده به هنرجویان گفت:

ترجیح دادم موضوع از میان افسانه‌های ایرانی و کمتر شناخته شده باشد و بر همین اساس داستان چهل‌گیس را انتخاب کردم که خیلی از بچه‌ها آن را نشنیده بودند. متن داستان را در اختیار آن‌ها گذاشتم و بعد از آن‌ها خواستم که روی شخصیت‌پردازی و فضا سازی داستان کار کنند.

در ورکشاپ امکان این نیست که افراد با تکنیک جدیدی کار کنند که تجربه آن را ندارند، بنابراین هر کسی به شیوه خودش به آن فضای افسانه‌ای نزدیک شد و سعی کرد با استفاده از شخصیت‌پردازی، چیدمان عناصر، معماری و... فضای افسانه‌ای و جادویی را به بهترین شکل با ابزارهای مختلف مانند روان‌نویس رنگی، کلاژ، خودکار، اکریلیک، دیجیتال و... تصویر کند.

منوچهری ادامه داد: دآوری کارها برای ما بسیار سخت بود و نمی‌توانستیم فقط یک نفر را از این میان انتخاب کنیم زیرا هر کسی با زاویه نگاه خودش کار کرده بود و کارها بسیار متفاوت بودند. حتی تعدادی از کارها دور از انتظار من بود و به خاطر سن و تجربه کم هنرمندان جوان فکر نمی‌کردم کارهای آن‌ها این قدر پخته باشد. امیدوارم در سال‌های بعدی این امکان فراهم شود که بتوان عده بیشتری را به عنوان برنده انتخاب کرد.

مانلی منوچهری که سال قبل به عنوان داور رشته تصویرسازی در جشنواره هنرهای تجسمی جوانان حضور داشته و در این دوره استاد کارگاه تصویرگری بود، درباره فواید این جشنواره گفت: در دوره‌های قبل که جشنواره به شکل حضوری و هر بار در یک شهر ایران برگزار می‌شود قطعاً شور و حال فراوانی با خود داشته و اینکه بچه‌ها دورهم جمع می‌شدند انرژی زیادی به آن‌ها می‌داده است.

منوچهری افزود: به طور کلی ورکشاپ‌ها چه برای افراد حرفه‌ای و چه برای کسانی که تازه‌کار هستند، علاوه بر نکاتی که توسط مدرس ورکشاپ مطرح می‌شود، باعث می‌شود که شرکت‌کنندگان نقطه نظرها و دیدگاه‌های مختلف سایر افراد را هم ببینند. زیرا هر هنرمند به شیوه خودش به موضوع نگاه می‌کند و دیدن همین شیوه‌های متفاوت و نگاه‌های مختلف باعث می‌شود هنرمندان چیزهای زیادی یاد بگیرند.

این مسئله در کارگاه آنلاین کمرنگ شد و هرچند که ما سعی کردیم از بچه‌ها بخواهیم دائماً عکس و فیلم از کارهای خود ارسال کنند اما قطعاً انرژی کارگاه حضوری بسیار متفاوت است. با این حال نکته مهم این بود که جشنواره در این شرایط برگزار شد زیرا در روزگاری که فعالیت‌ها کم شده است برگزار نشدن این جشنواره نتایج بدتری به ویژه برای این گروه سنی داشت.

این تصویرگر ادامه داد: سه روز برای بعضی از رشته‌ها زمان مناسبی برای انجام کار است و برای بعضی از رشته‌ها زمان کمی است. در تصویرسازی یک هنرمند حرفه‌ای می‌تواند در سه روز دو یا سه کار کامل انجام دهد، اما برای کسانی که تجربه کمتری

کارگاه خوشنویسی (نستعلیق)

Online

((۵))

آنلاین

گفت‌وگو با

ابوالقاسم خوشرو

(معاون پیشین امور هنری در دیدار از جشنواره‌ی هنرهای تجسمی جوانان)

او درباره دلیل برگزاری این جشنواره در شهرهای مختلف گفت:

با توجه به این که دوسالانه‌ها در تهران برگزار می‌شدند تصمیم گرفته شد که به استان‌ها توجه شود و جشنواره جوان خارج از تهران باشد. این جزء سیاست‌های ما بود که تمرکززدایی شود. می‌خواستیم هنرمندان جوان به شهرهای دیگر بروند تا مناطق مختلف ایران را ببینند و با سنت‌ها و فرهنگ‌های مختلف آشنا شوند. استان‌هایی که امکانات بیشتری داشتند برای این کار پیش‌قدم می‌شدند و یک رقابت سازنده هم میان استان‌ها شکل می‌گرفت. آن زمان با توجه به اینکه پس از جنگ وسایل هنری بسیار کم بود به برگزیدگان جشنواره لوازم هنری خوب اهدا می‌شد و جوایز بیش از آنکه جنبه مالی داشته باشند جنبه سمبولیک داشتند.

خوشرو درباره تداوم این جشنواره گفت: تا زمانی که من در

معاونت هنری حضور داشتم این جشنواره به شکل مرتب و سالانه برگزار می‌شد، اما در دولت‌های مختلف گاه این اتفاق رخ نداد. فکر می‌کنم اگر دولت‌ها تغییر می‌کنند نباید تغییری در تقویم فرهنگی هنری کشور بدهند و باید به میثاقی که بین دولت و جامعه هنری برقرار است متعهد باشند. اگر محدودیتی وجود دارد شاید بتوانند این رویدادهای هنری را به انجمن‌ها و صنف‌ها واگذار کنند، اما این نهادها هم برای برگزاری این رویدادها نیاز به حمایت مالی دارند. به نظر من این جشنواره‌ها باید ساختار محکمی پیدا کند که خودش را در رفت و آمدهای سیاسی حفظ کند.

خوشرو درباره تطابق رویدادهای هنری با زمان گفت: به نظر من

در شرایط فعلی با پیشرفت‌های فراوانی که به وجود آمده است به رشته‌های جدیدتری مانند هنرهای جدید و دیجیتال باید بیشتر توجه شود. پیشنهاد می‌کنم NFT ها که آثار هنری دیجیتال هستند به رویدادهای هنری اضافه شوند، زیرا هنرمندان ما که حرف زیادی در عرصه هنر دارند ممکن است استعداد زیادی در این زمینه داشته باشند و بتوانند پرش چشمگیری در عرصه هنرهای جدید در جهان داشته باشند.

هدف از ایجاد جشنواره هنرهای تجسمی جوانان کشف استعدادها بود.

ابوالقاسم خوشرو که در دوره وزارت محمد خاتمی در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، سمت معاون امور هنری را بر عهده داشته است درباره شکل‌گیری جشنواره هنرهای تجسمی جوانان گفت: سال ۶۹ برنامه‌ای تحت عنوان «تحول و توسعه» در رشته‌های تئاتر، تجسمی و موسیقی داشتیم که ذیل این برنامه بینالهای تهران شکل گرفت. پس از آن با توجه به اینکه برای جوانان هیچ رویدادی وجود نداشت تصمیم گرفته شد جشنواره‌ای برای جوانان شکل گیرد. آقای لاهوتی که یک مشاور در معاونت هنری بود مسئول این کار شد و تلاش‌های زیادی کرد تا این جشنواره شکل بگیرد. خانم صدقی هم زحمت زیادی برای این جشنواره کشید. دبیرخانه کوچک و چابکی این جشنواره را شکل داده بود که در کنار مسئولیت‌های دیگر خود کارهای این جشنواره را نیز انجام می‌داد.

خوشرو ادامه داد: نکته مهم این بود که استعدادها کشف شوند

و پس از آن جشنواره هر سال برگزار شد و اساتید به نام کشور در ورکشاپ‌ها حضور داشتند. از همان زمان این جشنواره به شکل کلاس، کار کردن در ورکشاپ و در نهایت ارزیابی آثار انجام می‌شد و جوایزی به برگزیدگان تعلق می‌گرفت. از همان زمان جشنواره هر سال در یک استان برگزار می‌شد و اساتید از تهران به آن شهرها می‌رفتند و اساتید آن استان‌ها نیز گاه نقش مهمی در جشنواره داشتند. از دل این جشنواره استعدادهای خوبی کشف شد و با وجود این که این رویداد بودجه و امکانات زیادی نداشت اما حرکت خوبی بود که تا به حال پیش رفته است.

گفت‌وگو با

فرزاد ادیبی (طراح تندیس جشنواره)

نگاهی به مفرغ‌های لرستان در تندیس جشنواره
هنرهای تجسمی جوانان

او با اشاره به این که سن مخاطب جوان برای طراحی فرم این اثر در نظر گرفته شده است، درباره متریال آن گفت: تندیس با آلیاژ برنج ساخته شد که لازم است اینجا از زحمات دوست خویم محمد مروسقی برای ساخت آن تشکر کنم. بافت روی کار و ملموس بودن یک تندیس نشان از تبحر سازنده آن دارد. در نهایت، هنرمند مجسمه‌ساز است که لحن و لهجه‌کار را با بافت و پرداخت آن رقم می‌زند.

این طراح گرافیک درباره ویژگی‌های کلی تندیس‌هایی که برای رویدادهای هنری طراحی می‌شوند گفت: هر تندیس بهتر است ضمن اینکه اصالت فرهنگی و تاریخی داشته باشد، به روز بوده و زیبا نیز باشد. با موضوع مورد نظر ارتباطی عاطفی و همچنین منطقی داشته باشد. با مخاطب کلی آن رویداد و موضوع ارتباط برقرار کند و برایش سمبل باشد و برای مخاطب خاص‌اش که آن تندیس را تصاحب می‌کند، حس افتخار و دل‌بستگی بیافریند. تندیس‌هایی که برای رویداد هنری طراحی و ساخته می‌شود باید هنرمندانه باشد یعنی از ایده، مفهوم و فرم طراحی گرفته تا نوع و مواد ساخت، لازم است که جوهره هنری خوبی داشته باشد.

فرزاد ادیبی تندیس جدیدی را برای جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران طراحی کرده است.

او درباره دلیل تغییر و به روز شدن تندیس جشنواره گفت: تندیس قبلی ایرادهایی داشت و دوستان در شورای سیاست‌گذاری جشنواره راغب بودند طرح به روزتری را جایگزین آن کنند. بنابراین به من سفارش این کار را دادند. گرچه این کار هم کامل نیست اما به رأی دوستان، بهتر از تندیس قبلی است. او درباره نکاتی که برای طراحی این تندیس در نظر گرفته است گفت: در فرم به موضوعاتی مانند نو بودن بر پایه فرهنگ ایرانی و ریشه‌دار بودن آن توجه داشتم و در محتوا به عمیق بودن و داشتن وجوه و مفاهیم مرتبط با جشنواره توجه کردم.

ادیبی با بیان اینکه فرم و محتوا در این کار با هم درآمیخته‌اند، درباره فرم‌های موجود در این تندیس گفت: فرم کلی اثر برگرفته از الفبای فارسی و تایپوگرافی واژه جوان است و با نگاهی به مفرغ‌های لرستان سامان یافته است. از جنبه مفهومی، در نگاه نخست کسی را می‌بینیم که دستانش را بالا برده که تداعی آیین‌های شکرگزاری در شرق و به ویژه اسلام است. این حرکت همچنین نشانه‌پیریزی است، همچنان که در رقابت‌های معمول، مثل مسابقات ورزشی دست برنده بالا می‌رود. ادیبی ادامه داد: این پیکر بر روی دایره، مثلث و مربع ایستاده که سه فرم اصلی و پایه‌ای هنرهای تجسمی‌اند. مربعی که ۴۵ درجه چرخیده و لوزی شده، نقطه (ج) است و بخشی از مثلث (ج) را تشکیل داده که در ترکیب با (و) مثلث کامل شده و سر (و) دایره را ساخته است. قامت تندیس (الف) را تشکیل داده و دست‌های او (ن) را که نقطه‌ای (ن) سر تندیس شده است.

گزارش کارگاه‌های مجازی

راهنمایی‌های لازم را نه تنها به صورت گفتاری که حتی با رسم کردن نکات لازم روی کاغذ، به هنرمندان جوان منتقل کند. اگرچه بعضی از اساتید برای اولین بار در این جشنواره حضور دارند، اما کسانی که قبلاً چنین تجربه‌ای را داشته‌اند با اشتیاق از زمانی یاد می‌کنند که جشنواره هنرهای تجسمی جوانان به صورت حضوری برگزار می‌شد و گرد هم آمدن تعداد زیادی از هنرمندان جوان و نوجوان، شور و انرژی فراوانی را در آن چند روز به وجود می‌آورد که به اساتید و داوران و برگزارکنندگان نیز منتقل می‌شد.

صدیقه احمدی باصیری، استاد کارگاه نگارگری که سال ۹۸ در ایلام نیز به عنوان استاد کارگاه حضور داشت، به نیکی از این تجربه یاد می‌کند و امیدوار است که سال آینده بار دیگر جشنواره به صورت حضوری برگزار شود تا بار دیگر هنرمندان جوان و اساتید آن فضای جذاب را تجربه کنند.

سعید روانبخش استاد کارگاه نقاشی نیز از جمله افرادی است که پیش از این سابقه حضور در این رویداد را داشته است، اما سال‌ها پیش و به عنوان یک هنرمند جوان شرکت‌کننده در جشنواره.

جشنواره هنرهای تجسمی جوانان برای دومین سال پیاپی تجربه‌ای متفاوت را از سر گذراند. شیوع بیماری کرونا و تأثیرات آن بر فعالیت‌های گروهی و اجتماعی باعث شد این جشنواره که ۲۶ دوره از آن در شهرهای مختلف ایران برگزار شده و هر سال میزبان جمع کثیری از هنرمندان بود، در دو سال اخیر به صورت مجازی برگزار شود تا ارتباط میان اساتید و هنرجویان شرکت‌کننده در جشنواره از طریق نرم‌افزارها و دستگاه‌های الکترونیکی برقرار شود.

کارگاه‌های سه‌روزه بیست و هشتمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان از ۱۰ مردادماه در موزه هنرهای معاصر تهران که به دلیل اوج‌گیری کرونا به روی مخاطبان بسته شده است، آغاز شد تا استادان کارگاه‌ها به همراه یک دستیار که خود از برگزیدگان دوره‌های قبلی این جشنواره است، از پشت مانیتورها با ۱۵۰ شرکت‌کننده در شهرهای مختلف ایران در ارتباط باشند و روند شکل‌گیری آثار آن‌ها را هدایت کنند.

هرکدام از اساتید در یک سالن خالی پشت میزی نشست تا به وسیله لپ‌تاپ، تلفن و اپلیکیشن‌های مختلف، نظارت دقیقی بر کار شرکت‌کنندگان داشته باشد و در هر لحظه بتواند

مریم کهوند مشغول طراحی پوستر بودند و کارگاه‌های طراحی با حضور محمد خلیلی، تصویرسازی با مدرسی **مانلی منوچهری** و خوشنویسی با حضور **احمد مازادی** هرکدام ۱۶ شرکت کننده داشت.

در کارگاه نگارگری ۱۴ نفر زیر نظر **صدیقه احمدی باصیری** آثاری را در زمینه تذهیب، گل و مرغ و نگارگری به وجود آوردند و در کارگاه مجسمه، **روح‌الله شمس‌زاده** ۱۲ شرکت کننده را راهنمایی کرد تا بر اساس تجربیات قبلی خود و توجه به امکانات متریال‌های مختلف، بتوانند در مدت محدود سه روز یک اثر حجمی را بسازند.

در کارگاه کاریکاتور ۱۰ شرکت کننده زیر نظر **محمد رضا دوست محمدی** مشغول کار شدند و در کارگاه هنرهای جدید که کمترین شرکت کننده را داشت، ۸ نفر با راهنمایی‌های **آزاده گنجه** آثاری را با کانسپت «تغییر» در مدیوم‌های اینستالیشن، پرفورمنس آرت و ویدئوآرت به وجود آوردند. هنرجویان تا چهارشنبه ۱۲ مرداد فرصت داشتند که در تعامل با اساتید، کارهای خود را به پایان برسانند و در نهایت نتیجه رقابت مجازی ۱۵۰ هنرمند جوان پس از سه روز طی فرایند خلق اثر، توسط داوران هر رشته رقم خورد.

روانبخش نیز با مرور خاطرات آن دوران از تاثیرات مثبت حضور در جشنواره و دوستی‌هایی که میان جوانان شکل گرفته و در آینده ادامه پیدا کرده است صحبت می‌کند. مانند بیشتر رویدادهای تجسمی، رشته نقاشی بیشترین شرکت کننده را در این جشنواره دارد و ۲۱ نفر از متقاضیان توانستند به جشنواره راه پیدا کنند.

آن‌ها در طول سه روز بر روی آثاری کار کردند که سوژه آن‌ها بر اساس صحبت‌های اولیه میان شرکت‌کنندگان و استاد کارگاه شکل گرفت.

«جهان غیرقابل بیان، اما مرئی شده» و «انسان در جایگاه زندگی تخریب پذیر» تم‌هایی هستند که در نقاشی‌های این هنرمندان جوان دیده شد.

در رتبه بعدی رشته عکاسی با ۱۹ شرکت کننده قرار دارد که **بهنام صدیقی** برای شکل‌گیری آثار آن‌ها دو فضا را مطرح کرد. «خانه من» و «محل من» فضاهایی هستند که عکاسان جوان با دقت در آن‌ها این امکان را داشتند که عکس‌هایی تهیه کرده و آن‌ها را به داوری بگذارند.

در کارگاه ارتباطات تصویری (گرافیک) ۱۸ نفر با هدایت

گفتوگو با
سه نفر از برگزیدگان

رشد جوانان هنرمند از دل کمبود امکانات آموزشی

امسال با نگاهی به فهرست اسامی برگزیدگان و افراد شایسته تقدیر، نکته‌ای که جلب توجه می‌کند آن است که بیشتر این افراد از شهرهایی به جز تهران در جشنواره شرکت کرده بودند. از میان ده برگزیده جشنواره ۹ نفر آن‌ها از شهرهای یوکان، یزد، شهرکرد، رامسر، تبریز، کرج و اصفهان به این رویداد راه یافته بودند. بر کسی پوشیده نیست که بسیاری از شهرهای ایران دچار کمبود امکانات در حوزه‌های مختلف هستند و این مسئله در حوزه هنر بسیار پررنگ‌تر است. آموزش محدود یا نامناسب، کمبود فضاهای نمایش آثار هنری، نبود رقابت‌های استانی و... از جمله مسائلی است که باعث می‌شود استعدادهای هنری در شهرهای مختلف ایران امکان کشف و پرورش را پیدا نکنند. در ادامه این گزارش با سه نفر از برگزیدگان بیست و هشتمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران گفت‌وگویی داشتیم تا نظرات آن‌ها را در این زمینه بدانیم.

نگاهی به کمبود امکانات آموزش هنر در شهرستان‌ها در گفت و گو با برگزیدگان جشنواره هنرهای تجسمی جوانان بیست و هشتمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران که ۱۰ تا ۱۳ مردادماه به صورت مجازی با حضور آنلاین ۱۵۰ هنرمند از سراسر کشور در موزه هنرهای معاصر تهران برگزار شد، با معرفی ده هنرمند جوان به عنوان برگزیدگان رشته‌های مختلف هنرهای تجسمی به کار خود پایان داد. از مهم‌ترین ویژگی‌های جشنواره هنرهای تجسمی جوانان، سراسری بودن آن است که فرصتی را فراهم می‌کند تا جوانان زیر ۲۵ سال از همه نقاط ایران امکان شرکت در این رویداد را داشته باشند. این جشنواره که تا پیش از شیوع کرونا هر سال در یک شهر برگزار می‌شد، اشتیاقی را در جوانان هنرمند برمی‌انگیزد تا با شرکت در یک رقابت دوستانه و پرنرژی، علاوه بر یادگیری نکات هنری بتوانند روابط دوستانه‌ای با هنرمندان شهرهای دیگر برقرار کنند.

کمبود مدرس متبحر در شهرستان‌ها

بود، درباره تجربیات خود از حضور در جشنواره هنرهای تجسمی جوانان گفت:

این جشنواره باب آشنایی بسیار خوبی بود و دوستان زیادی پیدا کردم که به پیشرفت هنری من کمک زیادی کردند. اما مجازی بودن جشنواره باعث شده چنین فرصتی از دست برود و آن ارتباطات وجود نداشته باشد. به نظر من این جشنواره سراسر مزیت است و ما را آماده می‌کند که در جشنواره‌های بزرگ‌تر حضور پیدا کنیم و فرصت یک رقابت خیلی خوب را به وجود می‌آورد.

قانعی با اشاره به اینکه در شهرستان‌ها امکانات آموزش هنر کافی نیست، ادامه داد:

حداقل در رشته تصویرگری اساتید برجسته‌ای نداریم و من هر چه آموختم از کار کردن و کار دیدن بوده است. البته هنرستانی که رفتم بسیار خوب بود، اما فضای آموزشی جای کار بسیاری دارد. متأسفانه اساتیدی نداریم که آموزش درست دیده باشند و بتوانند دانش خود را به شاگردان منتقل کنند. از

زینب قانع برگزیده رشته تصویرسازی بیست و هشتمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان، دیپلم گرافیک را از هنرستان هنرهای زیبای یزد دریافت کرده و هم اکنون دانشجوی کارشناسی ارتباط تصویری در دانشگاه یزد است. او درباره اثری که در این جشنواره ارائه کرده است گفت: صحنه‌ای که من کار کردم دقیقاً در اوج داستان چهل گیس است.

نکته مهم در این تصویر آن است که اژدها را بسیار رنگارنگ تصویر کرده‌ام، زیرا در کارهای خود همیشه شخصیت‌های منفی داستان را خیلی رنگین کار می‌کنم تا جلب توجه کنند و این برخلاف اغلب تصاویری است که شخصیت‌های منفی در آن تیره و کدر دیده می‌شوند. در فضای اطراف که آب را نشان می‌دهد نیز از رنگ آبی کاشی‌های ایرانی استفاده کرده و نقوش اسلیمی را در این فضا وارد کردم. این فریم را در ابعاد خیلی بزرگ کار کردم تا بتوانم جزئیات را به خوبی در آن نشان دهم. او که سال ۹۸ نیز در همین رشته شرکت کرده و مقام آورده

افزایش مهارت هنرجویان شهرستان‌ها با کارگاه‌های آموزشی

مجد راعی که از اصفهان در بیست و هشتمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان شرکت کرد و برگزیده رشته کاریکاتور شد، دارای دیپلم ریاضی و دانشجوی گرافیک دانشگاه شهید چمران تهران است. او درباره اثر خود در این جشنواره گفت: در کارگاه کاریکاتور موضوع «از خودمان شروع کنیم» مطرح شد و آقای دوست‌مجدی تأکید زیادی داشت اثری که اجرا

سوی دیگر فضای هنری چندان هم نداریم. یزد بافت تاریخی بی‌استفاده زیادی دارد که می‌تواند تبدیل به موزه یا فضای نمایشگاهی شود اما کسی اهمیتی به این مسئله نمی‌دهد و از امکانات موجود استفاده نمی‌شود. نکته مهم دیگری که وجود دارد ضعف اطلاع‌رسانی است.

من از طریق فضای مجازی از وجود این جشنواره مطلع شدم اما در شهر و فضاهای آموزشی هیچ اطلاع‌رسانی درباره آن ندیدم. به همین دلیل خیلی از دوستان که در فضای مجازی حضور نداشتند اصلاً متوجه وجود این جشنواره نشدند.

می‌کنیم کاملاً مرتبط با موضوع باشد تا به راحتی و بدون هیچ توضیحی مفهوم را منتقل کند.

من ایده‌های خود را نوشتم و در آخر ایده‌ای که تایید شد را به صورت دیجیتال کار کردم.

این اثر دو دست را نشان می‌دهد که از کنار هم قرار گرفتن تعداد زیادی از آدم‌ها شکل گرفته و بر روی مچ این دست‌ها یک دستبند فلزی وجود دارد. اما یکی از آدم‌ها خود را از میان این دست‌ها کرده و جدا شده است. قصد من از این کار آن بود که بگویم ما اگر در حبس یا در زندان خیالی خودمان باشیم باید این حبس را بشکنیم و رها شویم.

او با اشاره به اینکه پیش از این سه بار در جشنواره جوان شرکت کرده و دو دوره شایسته تقدیر شده است، افزود: **به نظر من حضور در این جشنواره اتفاق بسیار خوبی است که می‌تواند برای یک جوان هنرمند رخ بدهد و بر روی کل آینده هنری او تأثیر بگذارد.**

این سه روز کارگاه به اندازه یک یا دو ترم دانشگاه برای ما آموزنده بود. قطعاً اگر جشنواره به شکل حضوری برگزار شود فواید بیشتری دارد و جذاب‌تر است. اما مهم‌ترین نکته در این میان ضرورت اطلاع‌رسانی خوب است زیرا خیلی از افراد اصلاً از وجود این جشنواره اطلاع ندارند.

راعی درباره فضای هنری اصفهان گفت:

در رشته کاریکاتور و کارتون فضای خوبی در اصفهان دیدم و

کارگاه‌هایی که خانه کاریکاتور برگزار می‌کند یا کلاس‌های اساتید مختلف وجود دارد. با این حال سطح آموزشی در اصفهان متوسط است و نمی‌توانم بگویم درصد زیادی از هنرجویان می‌توانند به نقطه بالایی برسند، هرچند که خود هنرجو هم در این زمینه سهیم است.

این هنرمند جوان افزود: **یکی از کارهایی که می‌تواند در ارتقاء فضای آموزشی شهرستان‌ها تأثیرگذار باشد همین جشنواره‌هاست.**

همچنین برگزاری کارگاه‌های آموزشی در طول سال اتفاق بسیار خوبی است که می‌تواند دانش و مهارت‌های هنرجویان را بالا ببرد. در زمینه کشف استعدادها اگر بخواهیم اصولی رفتار کنیم همه چیز به آموزش اولیه برمی‌گردد. اگر آموزش درست باشد استعدادها پرورش داده می‌شود و هنرجو می‌تواند به خوبی مسیر خود را پیدا کند.

هنرستان پایه رشد هنر است

مهرناز حیدری برگزیده رشته مجسمه‌سازی بیست و هشتمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان است. او که از شهرکرد در این رقابت حضور پیدا کرده، دارای دیپلم گرافیک و دانشجوی ترم آخر کارشناسی مجسمه‌سازی در دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران است.

شهرکرد وجود داشت و عده اندکی که میخواستیم برای کنکور هنر آماده شویم به سختی توانستیم کتاب‌ها و منابع درسی را پیدا کنیم. اگرچه هنرستان ما استانداردهای اولیه برای شروع فعالیت هنری را داشت ولی به لحاظ کیفیت در سطح هنرستان‌های تهران یا حتی شهرستان‌های دیگر نبود. بعد از ورود به دانشگاه متوجه شدم تجربیاتی که من در هنرستان به دست آوردم بسیار محدودتر از سایر کسانی بود که در هنرستان‌های شهرهای دیگر تحصیل کرده بودند.

او با بیان اینکه **جشنواره‌های سراسری فرصت خوبی هستند تا هنرمندان شهرستان‌ها بتوانند در آن‌ها شرکت کرده و انگیزه پیدا کنند**، درباره راهکارهای ارتقاء سطح آموزش هنر در شهرستان‌ها گفت:

وقتی آثاری از سراسر ایران در کنار هم قرار می‌گیرد هنرمندان ذهنیتی پیدا می‌کنند که خارج از شهر خودشان چه خبر است و چه کارهایی در زمینه هنر انجام می‌شود. اما اگر قرار باشد کار جدی و پایه‌ای برای رشد هنر در شهرستان‌ها انجام شود باید در مقطع هنرستان کار شود و امکاناتی فراهم شود تا کیفیت آموزش بالاتر بیاید و هنرجویان بتوانند در رویدادهای مختلف شرکت کنند.

هنرستان‌ها باید فعال‌تر شوند و رویدادهای سراسری متعددی در طول سال برگزار شود که افراد بدون محدودیت بتوانند در رشته‌های مختلف هنری شرکت کنند.

حیدری که یک اثر را حجمی را با استفاده از پارچه توری در این جشنواره ارائه کرده بود، گفت: به نظر من آدم‌ها خیلی زیاد تحت تأثیر افراد اطراف خود هستند و هویت آن‌ها ترکیبی از چند نفر دیگر است. من می‌خواستم این ترکیب را با وصل کردن و دوختن لایه‌های مختلف به هم نشان دهم. در این کار باید از متریالی استفاده می‌کردم که لایه‌لایه باشد و امکان وصل شدن به هم را داشته باشد و نشان دهد که در نهایت ما برای اینکه به خودمان برسیم باید از این لایه‌ها کم کنیم تا به یک لایه برسیم. با توجه به علاقه زیادی که به نخ، پارچه و تور داشتم پیش از این در آثار خود از چنین موادی استفاده کرده بودم. در این اثر نیز احساس کردم تور برای این کار مناسب است زیرا نیاز به ماده‌ای داشتم که سبک و شفاف باشد.

او با بیان اینکه شرکت در جشنواره هنرهای تجسمی جوانان نکات مثبت زیادی دارد، افزود: یکی از آن‌ها **ایجاد انگیزه برای هنرمندانی است که در ابتدای راه هستند و شرکت در این رویداد به آنها انگیزه می‌دهد که تجربه کرده و کاری را به مرحله ارائه برسانند**. هرچند که زمان آن بسیار کوتاه است و آماده کردن آثار در سه روز باعث ایجاد استرس و حتی ناتمام ماندن کارها می‌شود.

حیدری درباره شرایط آموزش هنر در شهرستان‌ها گفت: زمانی که قصد شرکت در کنکور هنر را داشتم شرایط خیلی بدی در

بخش ویژه
نظامی گنجوی

گنجینه گشای گنج، آن موید راد
کاندر ازل سخنواران را استاد
دریای معانی از گهر کرد تُهی
روزی که بنای پنج گنجینه نهاد

تاریخ هنر سرزمین ما، نگاره های بی بدیلی را در دل خود جای داده که بنای آن پنج گنج حکیم اعصار نظامی گنجه ای بوده است. این آثار که مجموعه از نسخ خطی به خط کاتبان زمان و نگارگران دوران نقش بسته و بر کاغذهای دولت آبادی منقوش گشته اند، امروز نیز چشم را می نوازند. نظامی گنجوی برای فرهنگ و ادب ما فقط شاعری نیست که قصه سرایی کرده و در زمانه ای دور می زیسته، نظامی و گنجینه پر ارزشش، منظومه ای فرهنگی و هنری است که هنوز نیز می تواند منبع الهام و منشا اثر باشد. از این رو در بیست و هشتمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران در مرداد ۱۴۰۰ بخشی ویژه نیز به نام نظامی گنجوی ثبت شد و هنرمندان در کنار آثار موضوعی که خلق کردند بخشی از کار خود رام عطوف آثار و منظومه های این پیر حکیم کردند.

آثار برگزیده این بخش را ببینید.

فرزانه نیشابوری

تصویرسازی

مسابر خلوانس

نگارگری

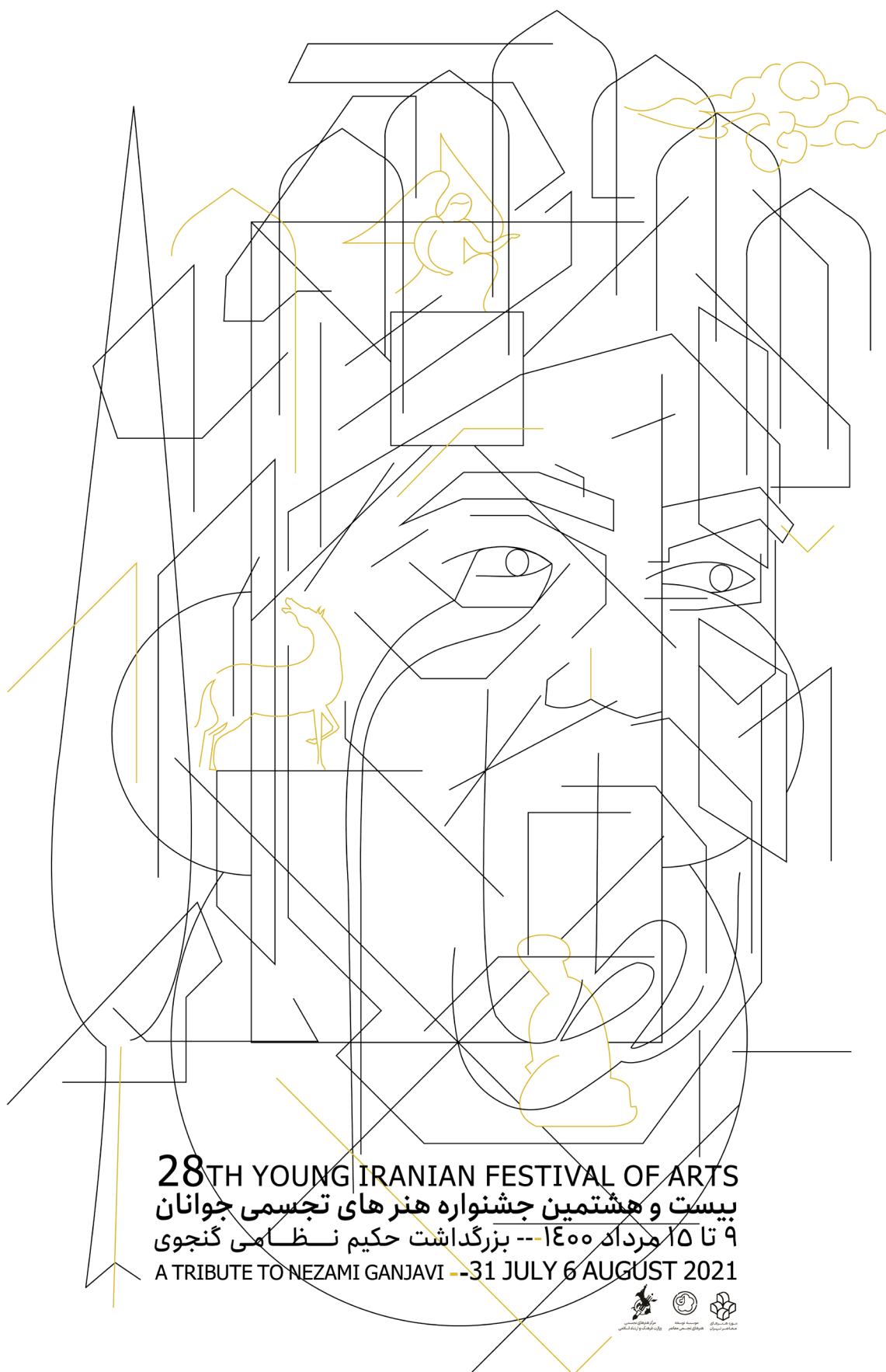
محمدرضا فیروزیا

طراحی

سید راخان مار خفاک
راخان خرد در می افلاک
کراشیان در خستیا
رواج و خست می خستیا

محمد تقی

28TH YOUNG IRANIAN FESTIVAL OF ARTS
بیست و هشتمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان
۹ تا ۱۵ مرداد ۱۴۰۰ -- بزرگداشت حکیم نظامی گنجوی
A TRIBUTE TO NEZAMI GANJAVI -- 31 JULY 6 AUGUST 2021

حسین جعفری معینی

ارتباط تصویری (پوستر)

برگزیدگان

بیشست / و / هشتادین
جشنواره / هنرهای / تجسمی
جوانان / ایران

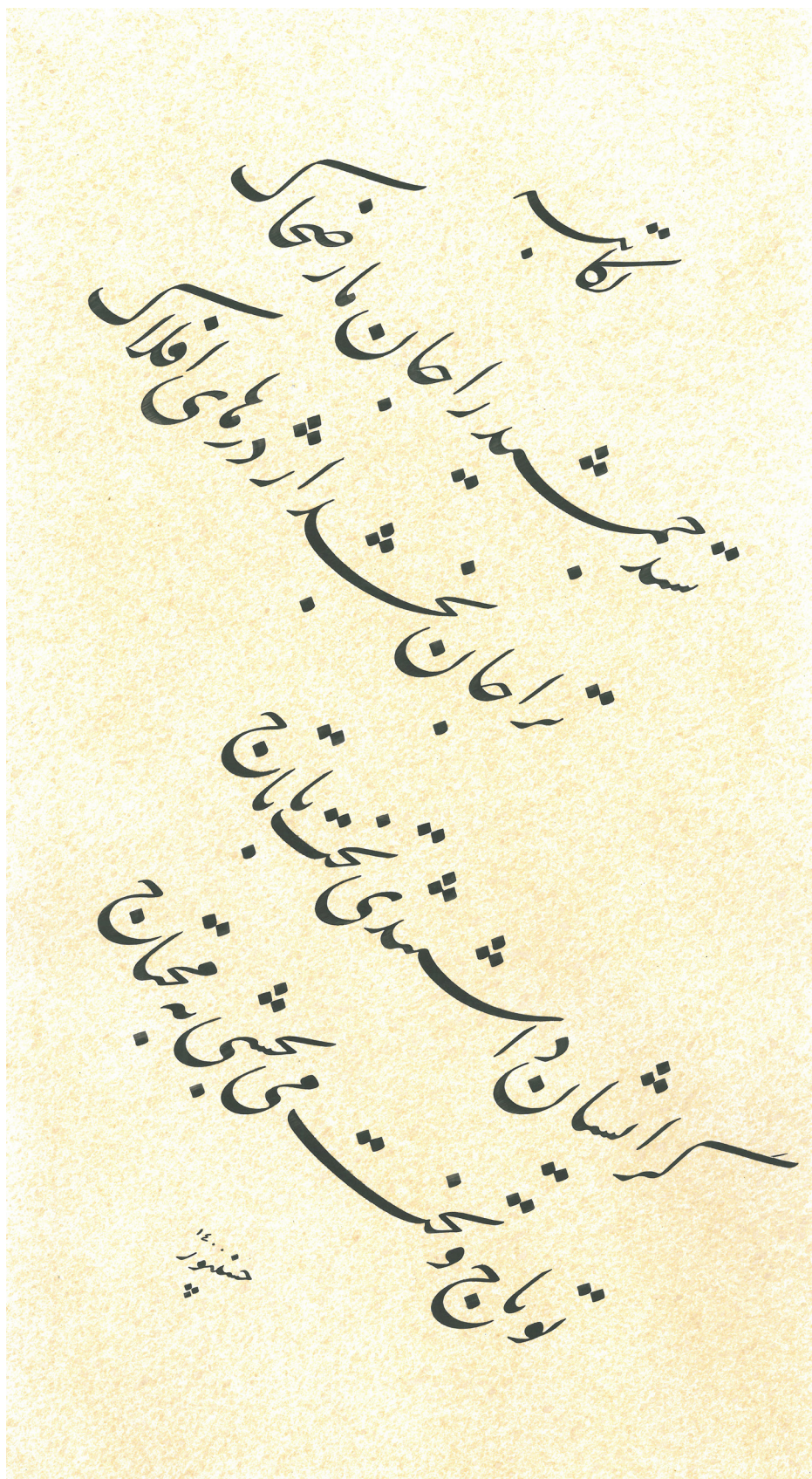

تصویرسازی

برگزیده:

زینب قانعی

تقدیر: الهه عرفانیان شکیب | شادی یوسفی

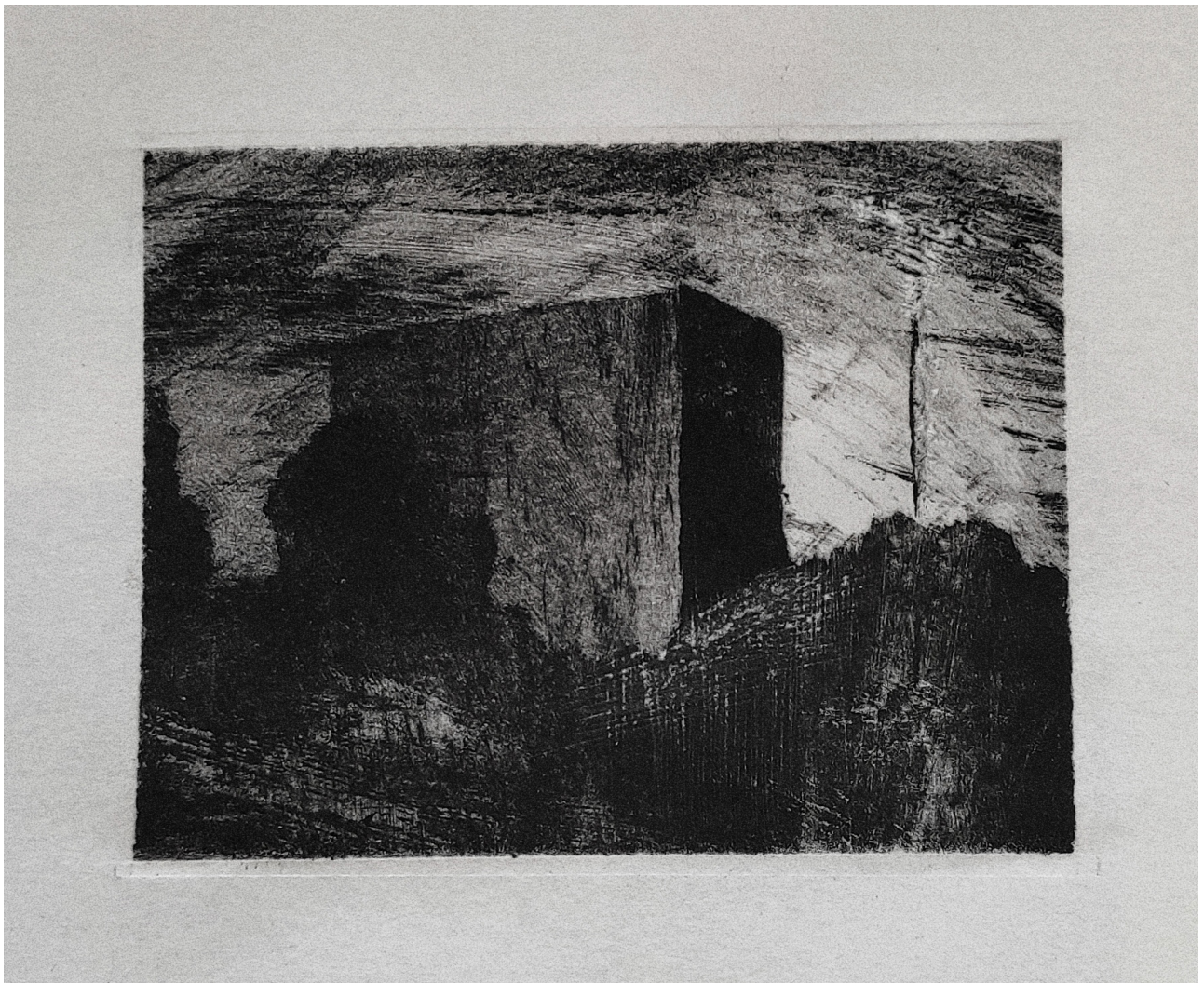

خوشنویسی

برگزیده:

نیا حسن پور

تقدیر: ابوالفضل ترکمن | فرنود محمدی سامانی

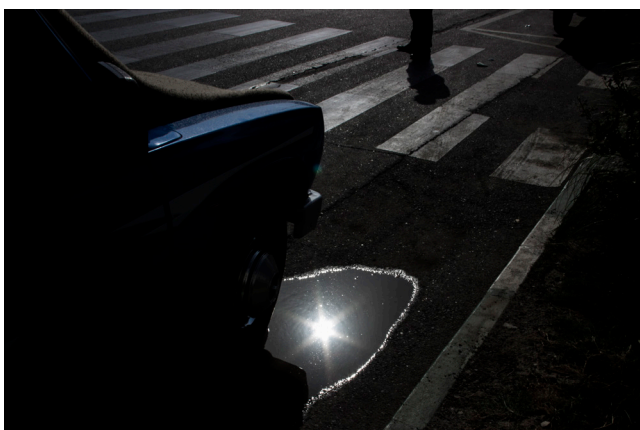
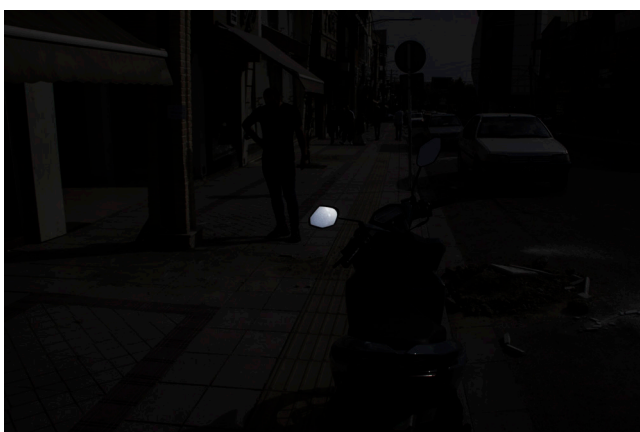
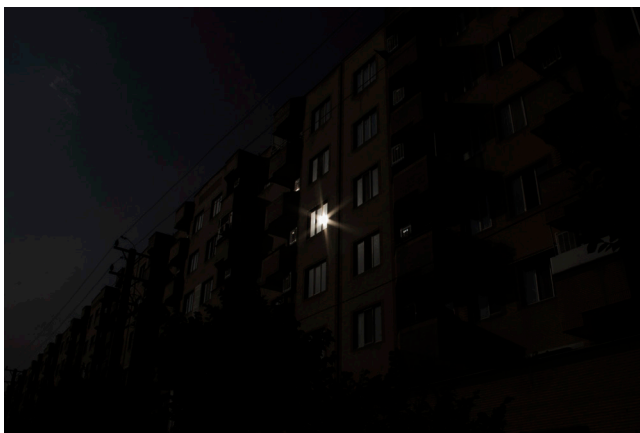

طراحی

برگزیده:

فرشید حیدری

تقدیر: ریحانه شاطریان | نیلوفر جابری

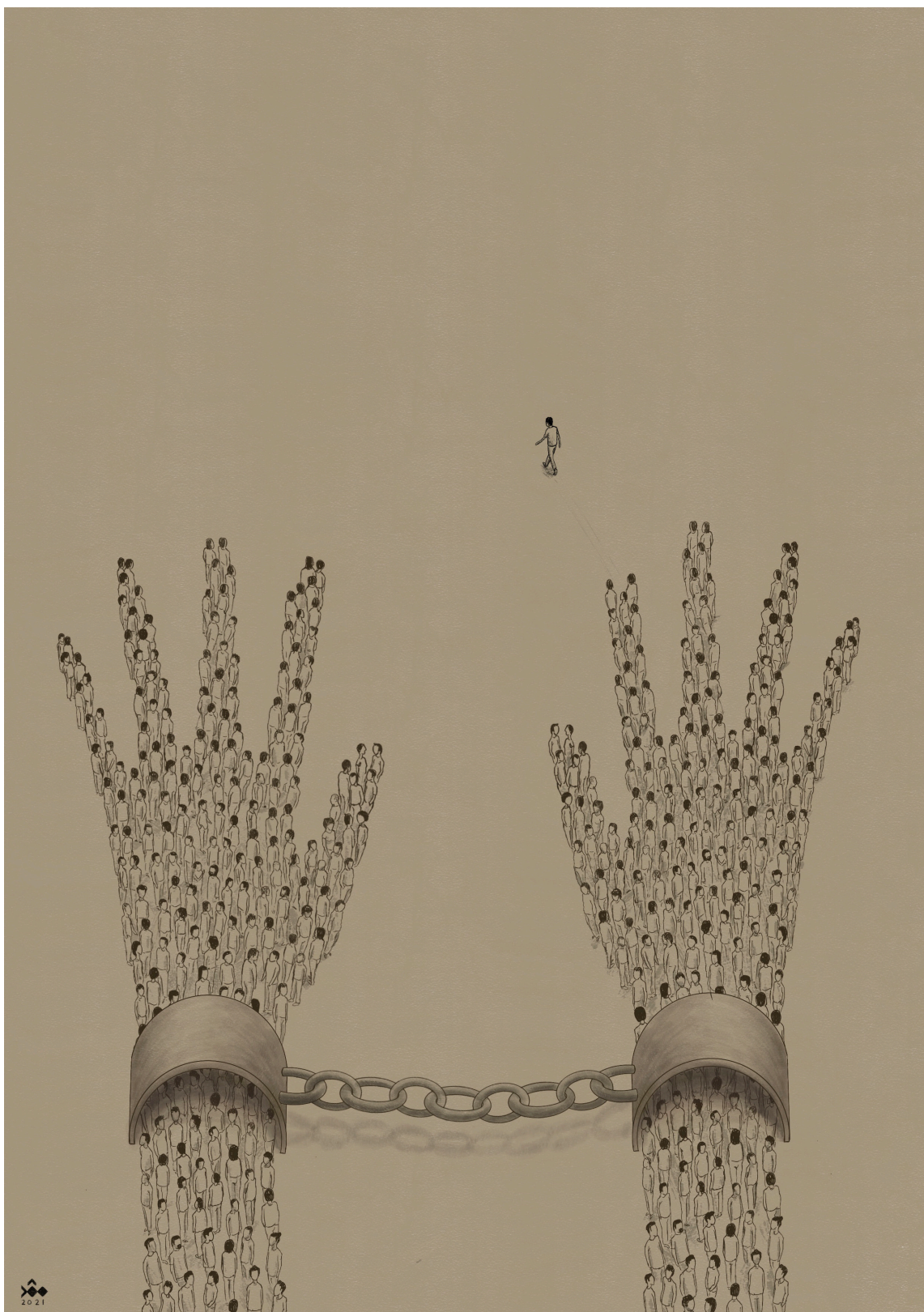

عکاسی

برگزیده:

علی کربلایی محمد

تقدیر: احسان نورتقانی | محمدجواد خداپنده

کاریکاتور

برگزیده:

محمد راعی

تقدیر: صدف گلشنی | محمد عباسی

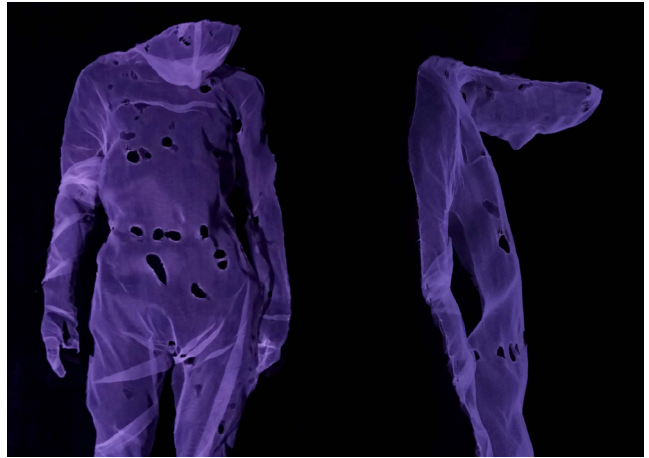
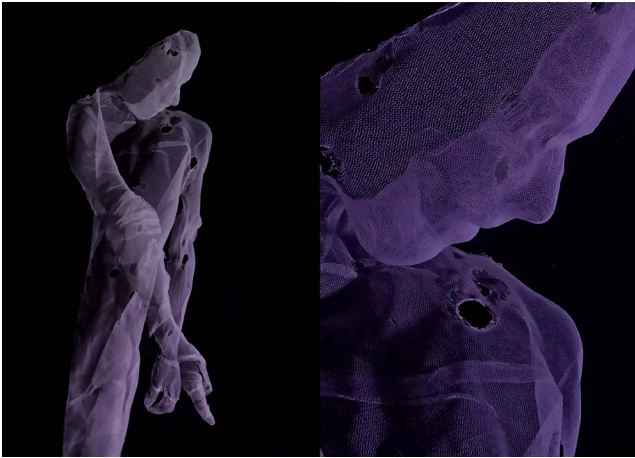
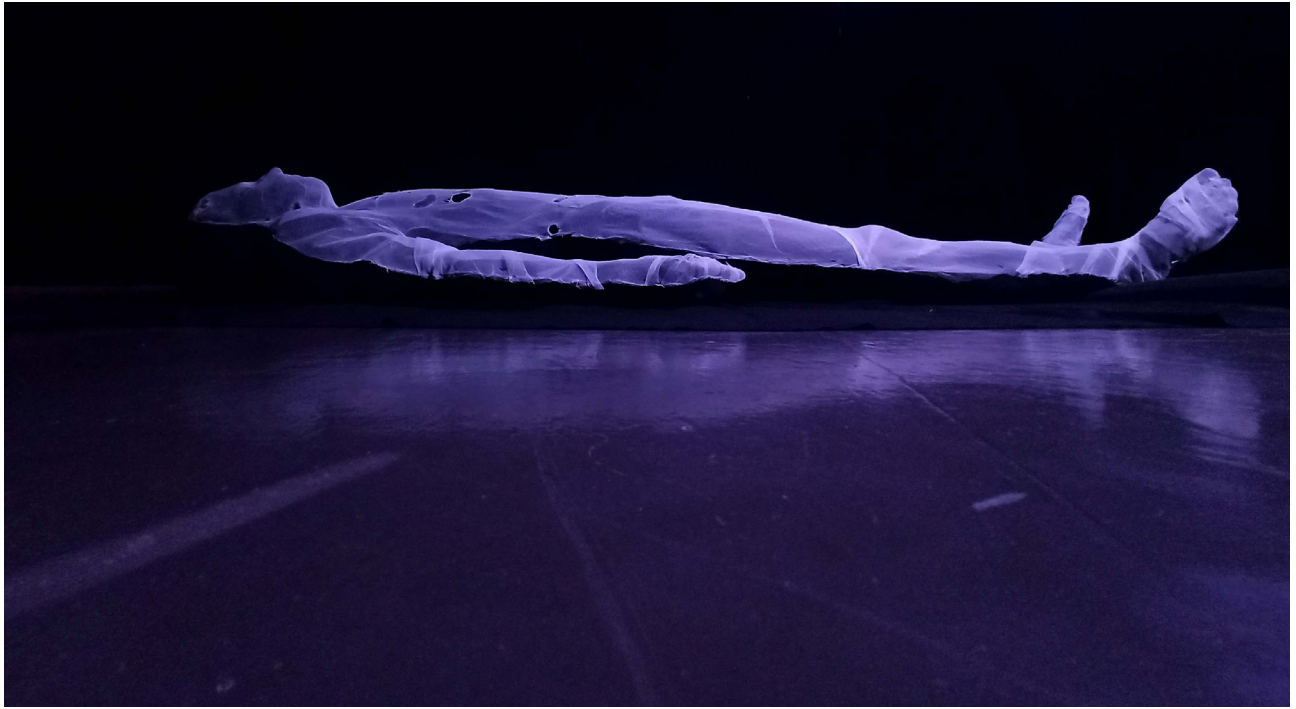

ارتباط تصویری (پوستر)

برگزیده:

ادریس جمالی

تقدیر: فاطمه رشیدی طاشکویی

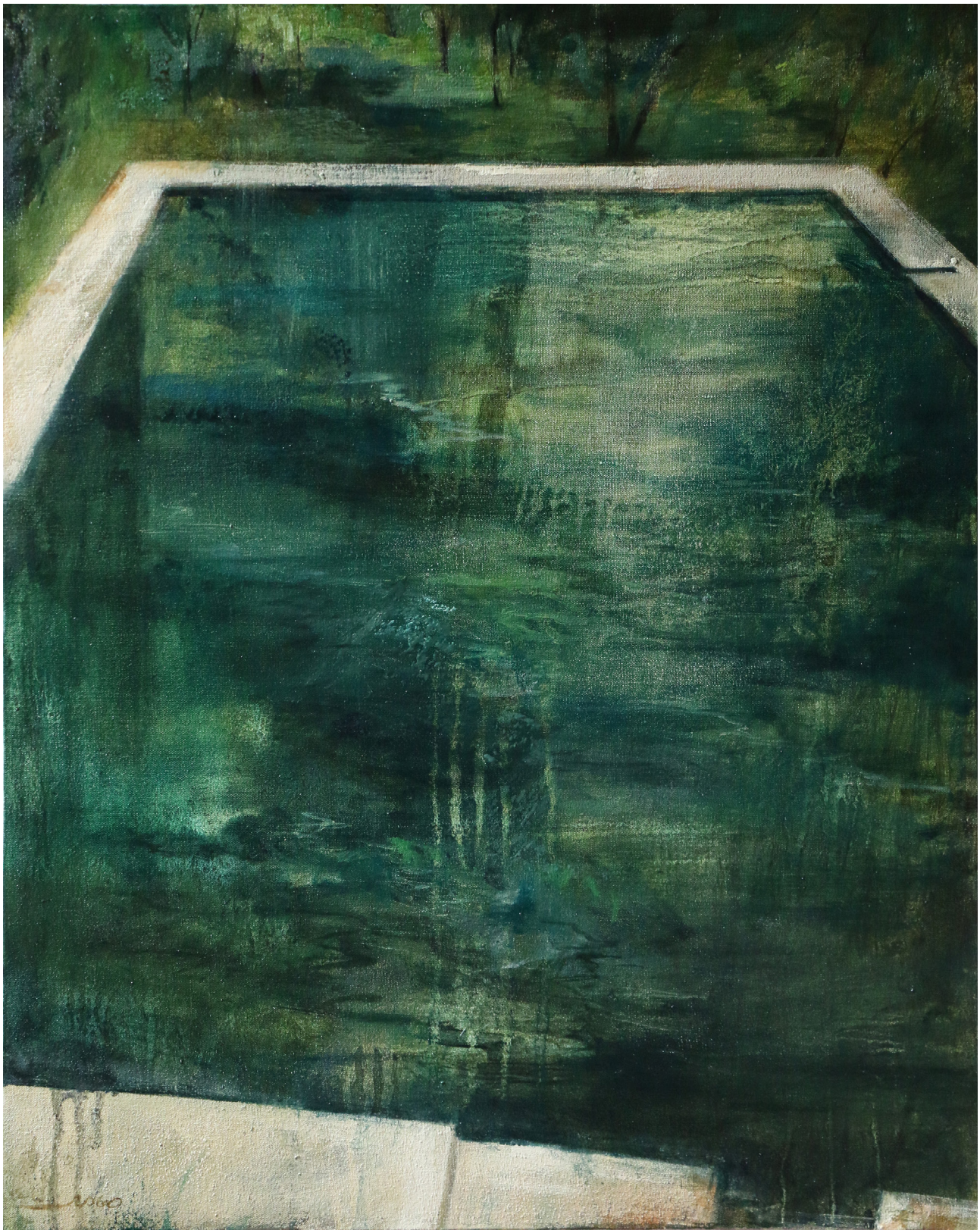

مجسمه

برگزیده:

مهرناز خیدری

تقدیر: حامد عامری پور

نقاشی

برگزیده:

مهرسا میادیان

تقدیر: زینب سرمدی | فاطمه ملک محمدپور

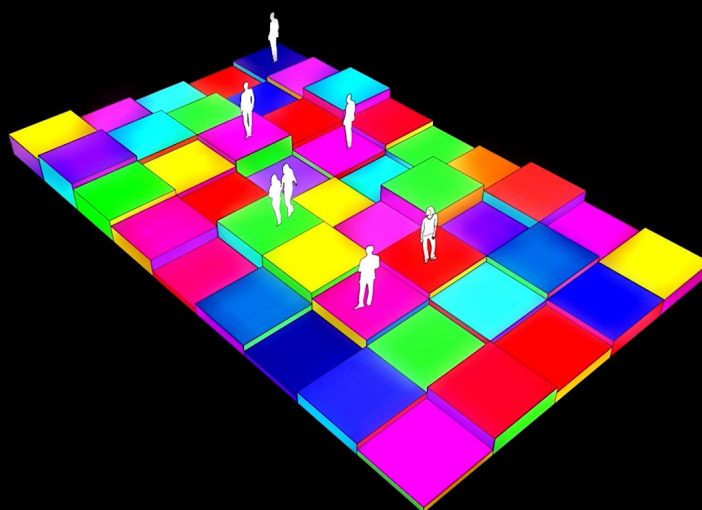
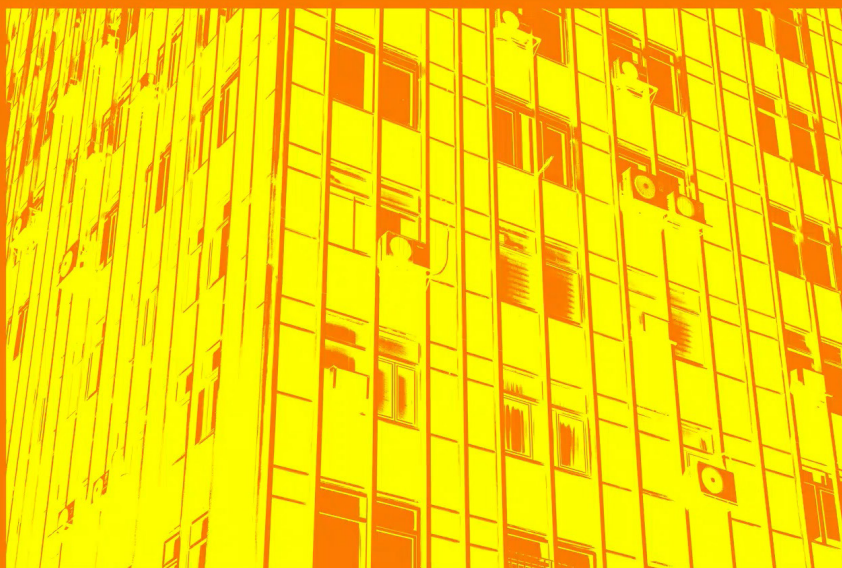

نگارگری

برگزیده:

محیا زارع

تقدیر: فرشاد نادران | حدیثه دوستی

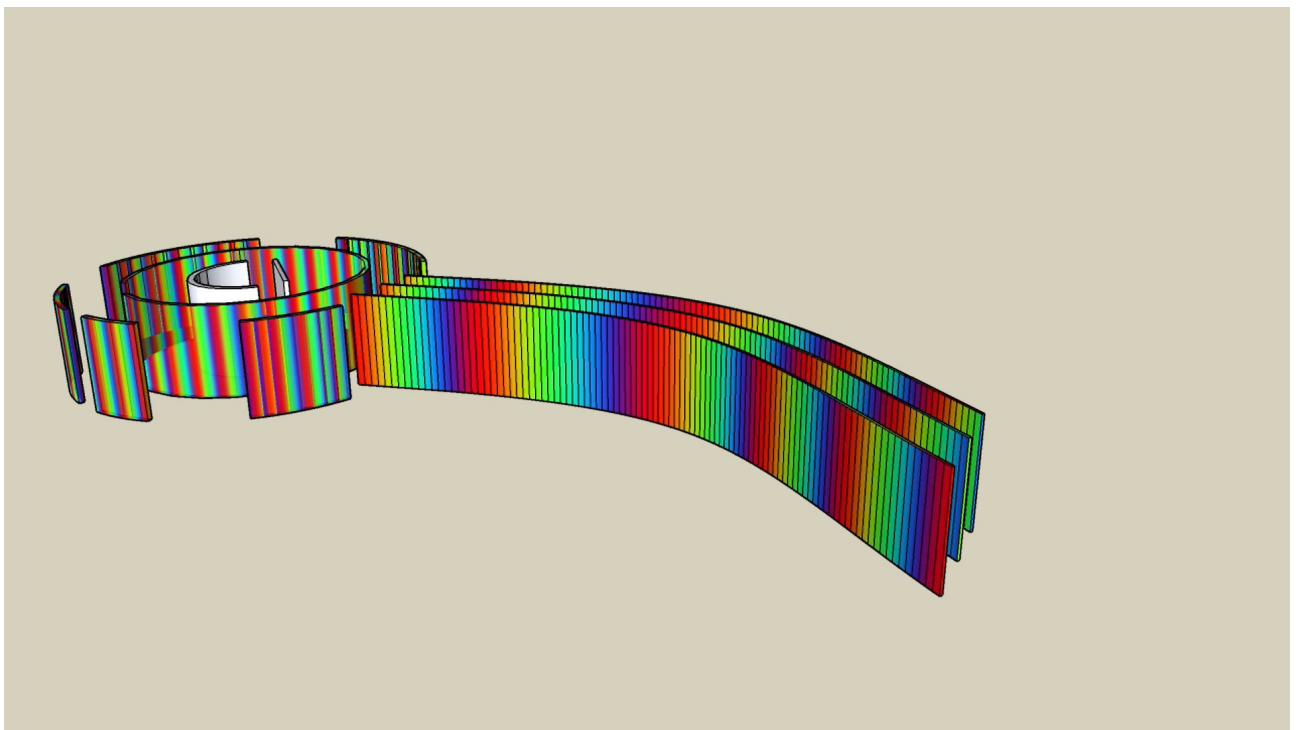
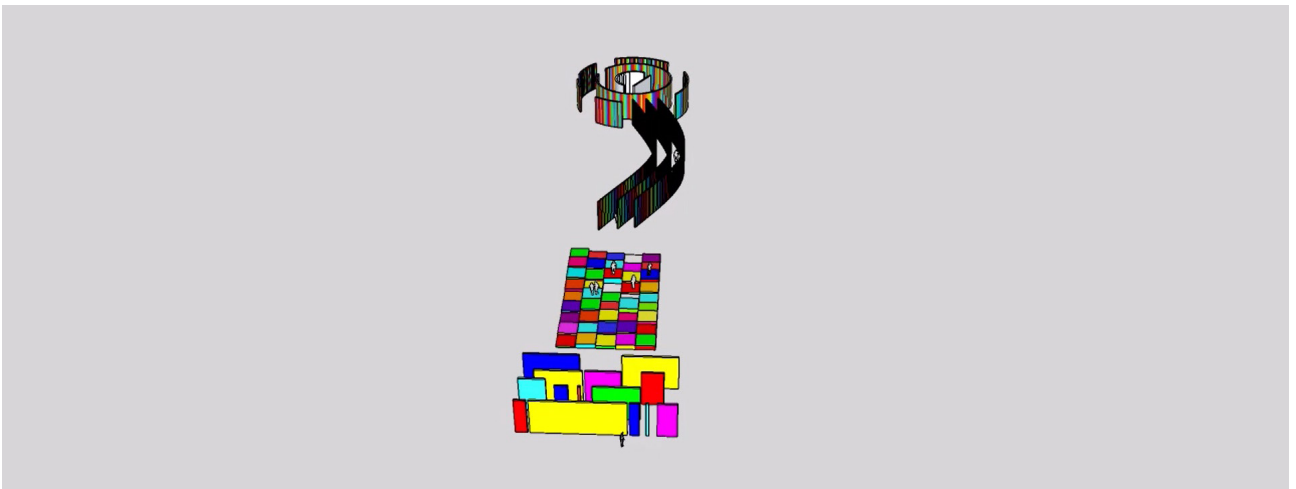
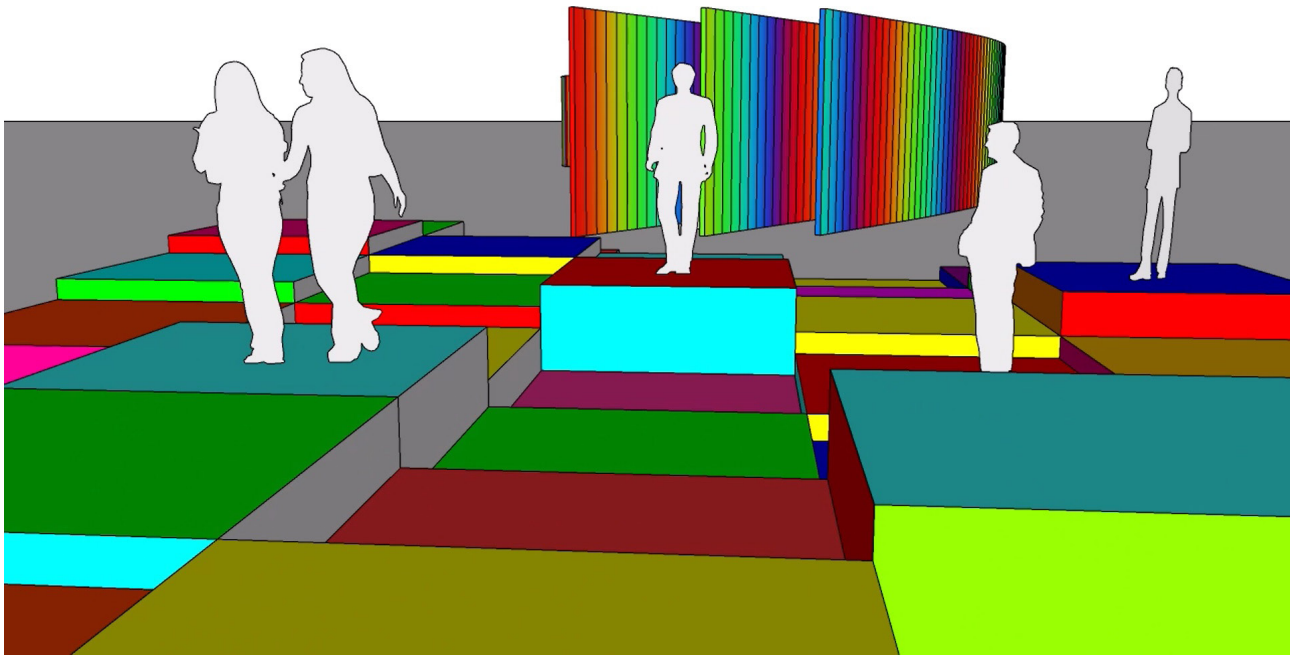

هنرهای جدید

برگزیده:

علی ملکی

تقدیر: رز انصاری

گزارش تصویری

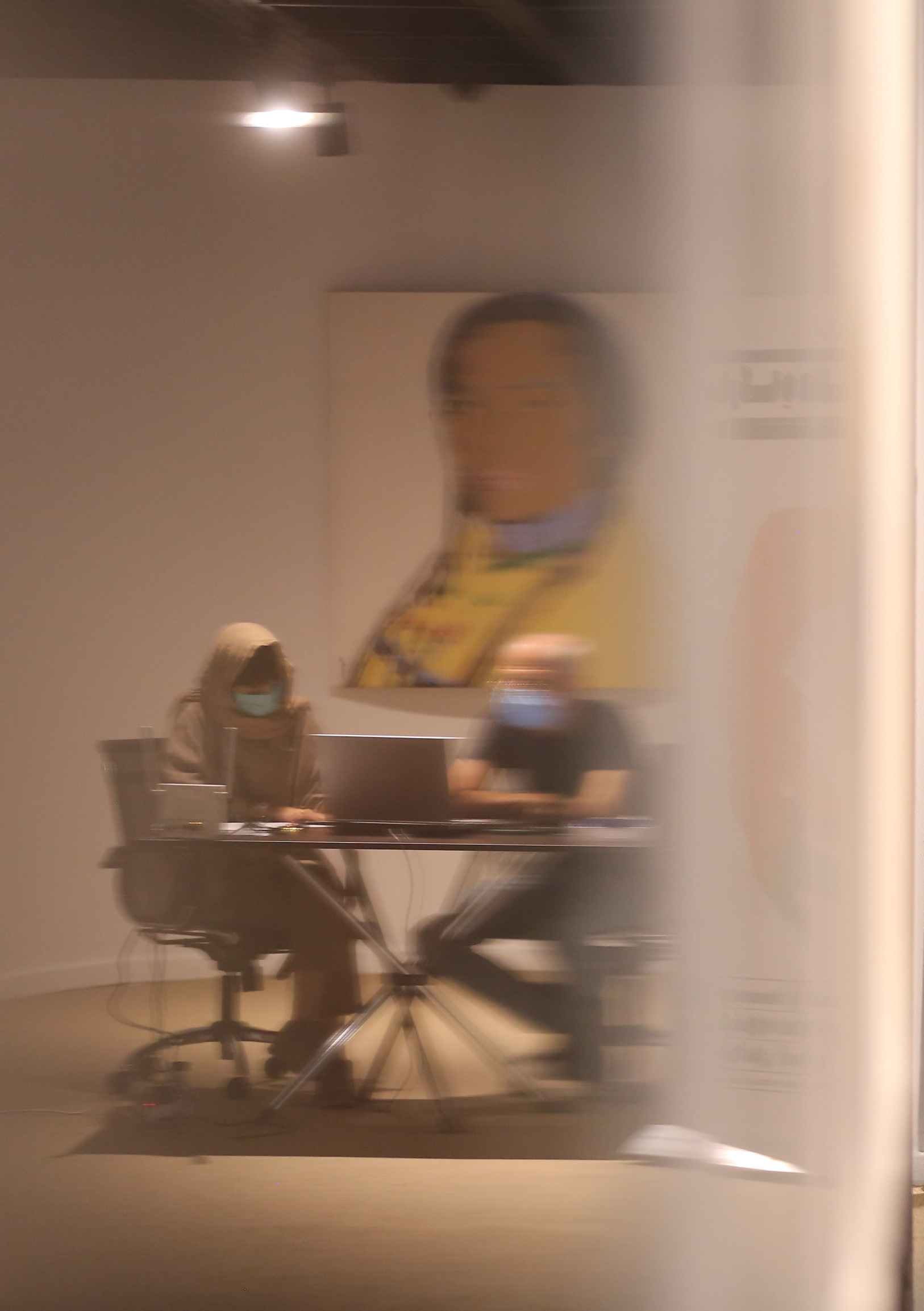
کارگاه طراحی

Online
(۵۰)
آنلاین

۲۸ بهمن و هشتاد و پنج
جشنواره هنرهای تجسمی
جوانان ایران
28th Young Iranian festival of visual Arts
۱۵-۹ مرداد ۱۴۰۰
تهران / ایران

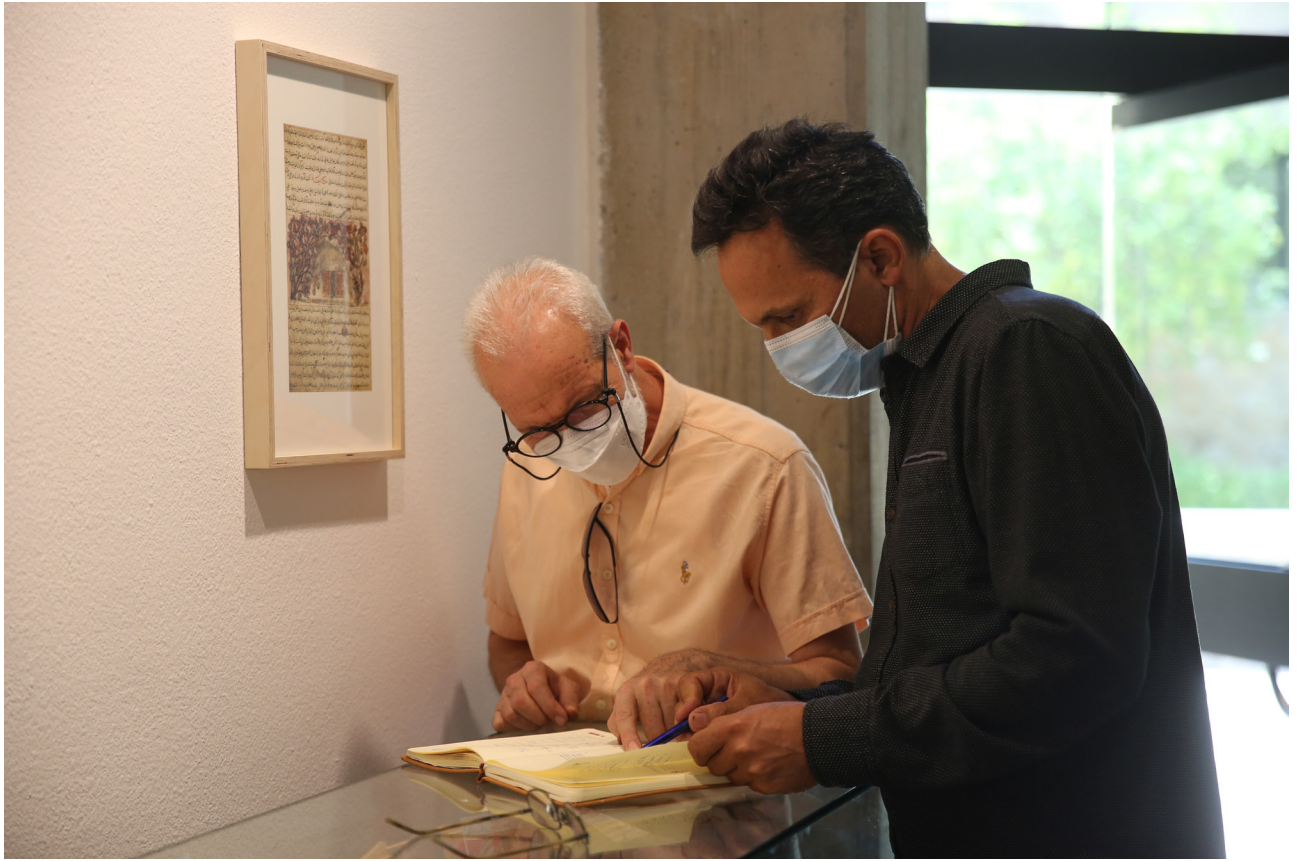

ستاد برگزاری بیست و هشتمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران مرداد ۱۴۰۰

مدیرکل هنرهای تجسمی و رئیس شورای سیاستگذاری: هادی مظفری

اعضای شورای سیاستگذاری: احد جاودانی، رضوان صادقزاده، جمال عربزاده، شهرام عظیمی، اردشیر میرمنگره

دبیر جشنواره: رضوان صادقزاده

دبیر اجرایی جشنواره: عبدالرحیم سیاهکارزاده

مدیر برگزاری و فضای مجازی: سیدحسین محمدپور

مدیرهنری و طراح پوستر: مجید کاشانی (استودیو دفتر)

مدیر ارتباطات و رسانه: سعید اسلامزاده

مدیر امور مالی: جعفر واحدی

کارشناسان دبیرخانه هنری: زهرا صالحی، باران حمیدی، هانیه خانی

مسئول امور پشتیبانی و کارپرداز: حامد شفیعپور

مسئول تشریفات و امور اداری: مریم صفری

امور اداری و هماهنگی: وریشه معاذیان، علیرضا اسمعیلی، وحید واحدی

روابط عمومی و ستاد خبری: محمد افسانه، آزاده جعفریان، مریم سجده‌ای، مریم درویش

صفحه‌آرایی بولتن: معراج قنبری (استودیو دفتر)

ناظر تیم مستندسازی: علی صداقت‌کریمی

مجری طرح مستندسازی: حمزه ابراهیم زاده

گروه مستندسازی: سروش امتیاز، سام مقیمی، محمد باغبان رونقی، شهرام ملک‌زاده

عکاس: معین باقری	
امور مالی: معصومه طوبایی، آناهیتا آرمودیان مقدم، رسول پورعظیمی	
مسئول خدمات نمایشگاهی: عیسی کاظمی	
برنامه‌نویس سایت و پشتیبانی فنی: وحید علیقی زاده	
پشتیبانی فنی نرم افزار ادوپی کانکت: علی آفریده	
صدور کارت عضویت هنرمندان: خدیجه رجبی	
خدمات: مریم تقیان، احمد بهرمند، علی افشار	
حراست دبیرخانه: حسن حبیبی، ابراهیم سلیمانی	
با سپاس ویژه از:	
معاون امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی: سیدمجتبی حسینی	
مشاور اجرایی معاونت امور هنری: حمید قبادی	
مشاور برنامه ریزی و نظارت راهبردی معاونت امور هنری: سید امین مؤیدی اصفهانی	
مدیر موزه هنرهای معاصر تهران: احسان آقایی	
مدیر روابط عمومی معاونت امور هنری: مجید فروغی	
معاون اداره کل هنرهای تجسمی: اردشیر میرمنگره	
معاون اجرایی موزه هنرهای معاصر تهران: بابک نظری	
حراست موزه هنرهای معاصر تهران	
مدیران ادارات کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان‌ها	

